

யா/வண் நாவலர் மகா வித்தியாலயம்
யாழ்ப்பாணம்

நான்குகடர்

வை

கா

சி

ம

ல

ர்

1

9

9

8

வெளியீடு

சுந்தரீதியான் ஆச்சிரம வைகை கலைபண்டார்டும் புரவை

குறள் வழி

மனத்தது மாசாக மாண்டார் நீராடி
மறைந்தொழுகும் மாந்தர் பலர்.

பொருள்:

மனத்தில் அழுக்கு நிறைந்திருக்க நீரில் மூழ்குதலால்
தம்மைப் பெருமையுடையவர்களாய்க் காட்டி
மறைந்து வாழும் மனிதர்கள் பலர்.

ஸ்ரீ

அருணாசல அக்ஷர மணமாலை

நூல்

அருணாசலசிவ, அருணாசலசிவ,
அருணாசலசிவ, அருணாசலா!

11. ஐம்புலக் கள்வ ரகத்தினிற் புகும்போ
தகத்தினீ யிலையோ வருணாசலா (அ)
12. ஒருவனா முன்னை யொழித்தெவர் வருவா
ருங்கு தேயிது வருணாசலா (அ)
13. ஓங்கா ரப்பொரு ளொப்புயர் வில்லோ
யுனையா ரறிவா ரருணாசலா (அ)
14. ஓளவைபோ லெனக்குன் ளகுளைத் தந்தெனை
யாளுவ துன்கட னருணாசலா (அ)
15. கண்ணுக்குக் கண்ணாய்க் கண்ணின்றிக் காணுனைக்
காணுவ தெவர்பா ரருணாசலா (அ)

அருள் வாழ்த்து

ஆதார வேதங்கள் ஆகமங்கள்
 ஆதிஇதி காசங்கள் புராணமெல்லாம்
 காதாரக் கேட்பதற்கும் நினைப்பதற்கும்
 கருணைதரும் எம்பெருமான் கமலஞானம்
 மாதார விந்தநிலம் பெறுவதற்கும்
 பயன்கொடுக்கும் சந்நிதியான் கலைப்பண்பாட்டு
 மாதாந்த ஞானசகடர் மலரே, கந்தன்
 மயில்சேவல் வேல்போல வாழி வாழி
 தாரணியில் நிலைத்தபெருங் கற்பகம்போல்
 சந்நிதியான் ஆச்சிரமக் கலைப்பண்பாட்டுப்
 பேரவையின் சிவசேவை பெருகிவாழி
 பெருகும்அற நெறியூட்டும் விஷயதானம்
 ஆரமுதம் போல்வழங்கும் அன்பர்வாழி
 ஆராய்ந்து பாடித்தூணரும் அடியார்வாழி
 பூரணமா நீதிதரும் சைவமாண்பு
 பொலிசெல்வச் சந்நிதியான் அருளால்வாழி

அருட்கவி சீ. விநாயகத்தம்பி
 ஸ்ரீ நாகவரத தூராயணர் தேவஸ்தானம்,
 நாகேஸ்வரந் - அனலெட்டி.

வைகாசி மாத சிறப்புப் பிரதி பெறுவோர் விபரம்

திரு. வ. வர்ணகுலசிங்கம்
(உடுப்பிட்டி)

திரு. மா. சிவமூர்த்தி
(வீடியோ கலாமினி உரிமையாளர், அச்சவேலி)

வகுந்தபந்தரை வகுந்தபந்தரி காரதாசு
திரு. பொ. வியாகேசு
(பீக்கொன் கல்விநிலையம், உடுப்பிட்டி)

பிப்பாப்பா (கெருடாவில்) காரதாசு
திரு. இ. ஸ்ரீநாதராசா
(ஆசிரியர்)

பிப்பாப்பா (கெருடாவில்) காரதாசு
திரு. சி. சின்னராசா
(கெருடாவில்)

பிப்பாப்பா (கெருடாவில்) காரதாசு
திரு. S. நல்லையா
(கெருடாவில்)

பிப்பாப்பா (கெருடாவில்) காரதாசு
திரு. ச. கிருஷ்ணமூர்த்தி
(கணா தியன் அச்சகம், கரணவாய்) வாராயு

பிப்பாப்பா (கெருடாவில்) காரதாசு
திரு. வெக்டர் வேலாயுதம்
(ஆசிரியர், உடுப்பிட்டி)

பிப்பாப்பா (கெருடாவில்) காரதாசு
திரு. S. பகவதி
(தொண்டை மானாறு)

பிப்பாப்பா (கெருடாவில்) காரதாசு
திரு. எஸ். இரவீந்திரநாதன்
(கரணவாய்)

பிப்பாப்பா (கெருடாவில்) காரதாசு
திரு. கரணவாய்
(கரணவாய்)

கவனம் ஈர்க்கும் வினாக்கள் - 1998

☆☆ ஞானக்கடர் ☆☆

வெளியீடு - 2 இலக்கம் - 1998 - 1999 - 2000 கட்டி - 5

1998 வைகாசி

கட்டி - 5 மாதிரி பதிப்புக்கள் 1998-99-00 ஆம் ஆண்டில் துவக்கம் செய்யப்பட்டு 2001 மார்ச் மாதம் வரையில் பதிப்புக்கள் தொடர்ந்து வந்தன. இவற்றில் கட்டி - 5 மாதிரி பதிப்புக்கள் மிகவும் குறைவாக உள்ளன. இவற்றை மீட்டர் பதிப்புக்கள் என்று அழைக்கிறார்கள்.

- 1) மனவலிக்குரிய விவரம் பற்றியும், 1-4
 - 2) இயற்கை அமைதி உறுதுணையானது 5-6
 - 3) அறுமுகப் புத்திரன் கதை 7-8
 - 4) கந்தன் கருணை 8-9
 - 5) மானவரின் செயலாற்றும் 10-11
 - 6) வீரத்தை பாசுத்தவன் 12-15
 - 7) மீனா அபிமானம் 16-18
 - 8) மனவலிக்குரிய விவரம் பற்றியும் 19-21
- மானவரின் பக்கம்**
- 9) 19ம் நூற்றாண்டு எழுத்தமிழ் இலக்கியம் 22-23
 - 10) பசுமையுடனும் பசுந்தாட்பசளை 24
 - 11) Easy Way to Learn English (Part 5) 25-26

அன்பளிப்பு: மலர் ஒன்று 25/- ரூபா
 வருடசந்தர தபால் செலவுடன் 325/- ரூபா
 சந்திரியன் ஆசிரியர் எசுவரன் பண்டார்டுப் பேரவைவினர்.

அச்சுப் பதிப்பு: தமிழ்ப்புத்தக அச்சகம்,
 தென்மேற்கு, கரவேட்டி.

2-13
5 - இயங்கி

ஞானசுகடர் - சித்திரை வெளியீடு

சாகமம் 8001

1998 சித்திரை மாத மலர்வெளியீடு 24-04-98 வெள்ளிக்கிழமை இடம் பெற்றது. இந்த மலருக்கான ஆய்வுரை யாசுநகேசுட்டை ரோ. க. த. பாடசாலை அதிபர் திரு ஆ. வடிவேலு அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

ஆரம்ப உரையில் மலரின் அட்டை மங்களகரமாக அமைந்திருப்பது பற்றி திரு ஆ. வடிவேலு அவர்கள் சிறப்பாக எடுத்து விளக்கினார்கள். முருகக்கடவுள் உதித்த தாமரை மலரில் சுடர் பிரகாசிப்பது போன்ற வடிவில், பக்தியை ஏற்படுத்தக் கூடிய வகையில் அட்டை அமைந்திருப்பது சிறப்பான அம்சமாக விளங்குகிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

சுதன்பின்பு மலரில் இடம் பெற்ற கட்டுரைகள் ஒவ்வொன்றையும் நன்கு ஆராய்ந்து அவைபற்றிய கருத்துக்களை அடியார்களுக்கு தெளிவு படுத்தினார்கள்.

சந்திரியில் இரண்டாவது பல சமயத் கொள்கைகள் புரிந்து பல அடியார்களுக்கு ஆத்மிக வழிவாட்டிய மௌன சுவாமியின் (கடவுள்சாமி) 92வது பிறந்த தினத்தை வெளிப்படுத்தி அவர் தொடர்பான கட்டுரையையும் தாங்கி அவரின் பாடங்களுக்கே மலரினை சமர்ப்பித்தமை பேரவையின் சமயத் தொண்டினை எமக்கு புலப்படுத்துவதாக அமைந்திருப்பதையும் எடுத்துக் கூறினார்கள்.

இறுதியாக பேரவை தொடர்பான 1997 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவு அறிக்கை மலரில் இடம் பெற்றிருப்பது பேரவையின் செயற்பாடுகளை முக்கியமாக நிதிதொடர்பான செயற்பாடுகளை வாசகர்களும் மற்றவர்களும் அறிந்து கொள்வதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது என்பதையும் குறிப்பிட்டார்கள்.

வக்கீலு நகம்புப்பேட்டை : பப்பிப பக்கடி
 புட்டமலிசை : வயலிசை

விடுபதி கல்வியை வைகாசிப் பெருவிழா - 1998

காலம்:- 1998-06-14 சூர்யநிறுக்கிழமை மு. ப. 9.00 மணி

இடம்:- சந்திரியான் ஆச்சிரம மண்டபம்

தலைவர்:- நுஸை ஆதின குருமுதலிவர்

ஸ்ரீஸரீ சோமசுத்தர பரமாச்சாரிய கவரமிகள்

விருது பெறுபவர்:- சிவத்தமீழ்ச்செலினி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள்

விருது வழங்குபவர்:- வல்கை முத்துமாரி அம்மன் தேவஸ்தான பிரதம குரு சிவஸ்ரீ சோ, தண்ப பானிக தேசிகர் அவர்கள்

வாழ்த்துரைகள்:- சமயப் பெரியார்கள் மற்றும் ச தவி அரசாங்க அதிகாரிகள், பல்கலைக்கழக விவிவுரைப்பாளர்கள்

கலை நிகழ்வு:- தூர்க்காபுரம் மகலிர் இல்ல மாணவிகள்.

சைவத்தையும், தரிழையும், எமது பண்பாட்டையும் துணை உயிருக்குச் சமனாக நிதித்து அவற்றைப் பேணி, வளர்த்து வருவதுடன், படித்த வழிலும் பல்வேறு சமூகத்தொண்டுகளை ஆற்றிவரும் பண்புதை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையர் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. இந்த விருது எமது பேரவை யாள்வழங்கப்படும் விருது என்பதை

விட வடமராட்சி மக்களால் அம்மையாருக்கு வழங்கப்படும் கௌரவம் என்று கூறுவதே பொருத்தமானது.

அன்றையதினம் ஆலயத்தில் நடைபெறும் விசேஷ பூசைகளில் கலந்து கொண்டு கலியுகக்கந்தனின் அருளைப் பெறுவதுடன், யாழ்ப்பாணத்தின் பல பகுதிகளில் இருந்தும் பல பெரியோர்கள் கலந்து கொள்ளவிருக்கும் இவ்விழாவில் பங்குபற்றிச் சிறப்பிக்குமாறு அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்
நன்றி

புத்தகப்பதிவு எண்: 14-06-98 இல் அதாவது வைகாசிப்
புத்தகப்பதிவு எண்: 14-06-98 இல் அதாவது வைகாசிப்
புத்தகப்பதிவு எண்: 14-06-98 இல் அதாவது வைகாசிப்
புத்தகப்பதிவு எண்: 14-06-98 இல் அதாவது வைகாசிப்

அறுபத்துமூவர் குருபூசை மண்டபம்

முருகேச சுவாமிகளின் ஞாபகார்த்தமாக அவருடைய அடியார்களால் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட மேற்படி

அறுபத்துமூவர் குருபூசை மண்டபம்
14-06-98 இல் அதாவது வைகாசிப்
பெருவிழா நடைபெறும்
அதே தினம் மங்களகரமாக நிறந்து வைக்கப்
படவுள்ளது என்பதை அன்புடன் அறியத்தருகின்றோம்.
புத்தகப்பதிவு எண்: 14-06-98 இல் அதாவது வைகாசிப்
புத்தகப்பதிவு எண்: 14-06-98 இல் அதாவது வைகாசிப்
புத்தகப்பதிவு எண்: 14-06-98 இல் அதாவது வைகாசிப்

மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்
(மகாபாரதத்திலிருந்து)

தலைமகன் யார்?

இவ்வண்ணம் தேவயானி மனமழிவுடன் தன்நாட்களைக் கழித்து வந்தான். சர்மிஷ்டை தாழியர் குரலிருந்து தேவயானிக்குப் பணிவிடைமொய்ற வந்தான். இவ்வாறு இருக்கும் ஓர் நாளில் காண்கதனுக்குச் சென்ற களிப்புடன் ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்திருந்த வேளை யயாதி என்னும் மன்னன் அவ்விடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தான். யயாதி மன்னனைக் கண்ட தேவயானியின் உள்மார் ஆவன்பாற் சென்றது. அவனை மனக்கும் விடுப்புடன் அவனை யாரென வினாவினான். (இசாத்திப்பு அநேக ஆண்டு களின் பின் இசாண்டாவது முன்றயாக நடந்தமையால் உடனே இருவரும் ஒருவரை யொருவர் அழிந்திருக்கல்கலை) ஆனால் யயாதி மன்னவின் உள்மயோ சர்மிஷ்டை யாற் சென்றது. இதனால் தேவயானியின் வேண்டுகளை திராசவித்தான். தேவயானி மீளும்மீண்டும் வற்புறுத்தினான். அத்தனைகுலவியொன் அரசனை மணந்தல் முன்ற யர்க்கவென்று கூறி யயாதி மன்னனோ மறுத்து நின்றான். அத்துடன் கக்கிராச் சாரியானின் மகனென அழித்துய அச்சங்கொண்டான். தேவயானி தொடர்ந்தும் வற்புறுத்தியமையால் உன்மறையின் சம்மதமிருந்தால் திண்ண மணம் முடிக்கின் றேனென்று ஒருவாறு இயைந்து நின்றான். இதனால் மகிழ்வுற்ற தேவயானி தந்தையானிய கக்கிராச்சாரியானை அவ்விடத்துக்கு வரவழைத்து தள்ளுளக்கிடக் கைகளை எடுத்தியம்பினான். தேவயானியின் கரைகளைச் செவ்வற்ற கக்கிராச் சாரியார் யயாதி மன்னனை நோக்கி மன்னா எவ் புதல்வி உவ்வை மணம்புரிய விரும்பியமையால் உனக்கு அவனை மணம் முடித்துத்தருகின்றேன். ஆயின் ஓர் திப்தனைக்கு உடன்படுதல் வேண்டும். தேவயானியின் தாதுமாக இருக்கும் சர் மிஷ்டை தேவயானியாள் இருந்து பணிவிடை செய்வான். ஆனால் சர்மிஷ்டையும் அழகில் சிறந்தவன் இதனால் உன்மணம் அவனை நாடுதல் கூடாது. இதனை நீ கடைப்பிடித் தொழுகுதல் வேண்டும்.

இதற்குடன்பட்டு யயாதி மன்னன் தேவயானியையும் சர்மிஷ்டையையும் தாது யர்களைவும் தன்னகருக்கு அழைத்துச் சென்றான். அங்கே திருமணம் நிறுவ்பாக நடத்தேனியது. யயாதி மன்னனும் தேவயானியும் இவ்வாறாகத் தனிவறத்தை நெற் றொண்டு யது, குரவன் என்னும் இருபுதல்வர்களைப் பெற்று மகிழ்வுடன் வாழ்ந்து வந்தனர். சர்மிஷ்டையின் அழகால் வசீகரிக்கப்பட்ட யயாதி மன்னன் அவன்பால் அன்புண்டு பழகிவந்தான். இதனால் யயாதி மன்னனுக்கு நூ சர்மிஷ்டை க்கும் திருகார, அணு, புரு என்னும் மூன்று புதல்வர்கள் பெற்றார்கள்.

யயாதி மன்னன் சர்மிஷ்டைக்கு நந்தவனத்தில் ஓர் தனிமாளிகை அமைத்துக் கொடுத்தமையால் சர்மிஷ்டையின் குழந்தைகளை தேவயானி அறிந்திருக்கவில்லை. ஒரு நாள் யயாதி மன்னனுடன் நந்தவனத்தில் உலாவந்த தேவயானி அழகே உரு வெடுத்தாற்போல் விளங்கிய அம்மூன்று குழந்தைகளையும் கண்டு "யாருடைய குழந்தைகள் இவர்கள்" என்று மன்னனை வினாவினாள். விடையொன்றும் பகராது மன்னன் மௌனமாக விருந்தான். இதனால் தேவயானி அக்குழந்தைகளை நோக்கி குழந்தைகளே நீங்கள் யாருடைய குழந்தைகள்" என வினாவினாள். அப்பொழுது குழந்தைகள் இவர்தான் எம் தந்தையென யயாதி மன்னனைச் சுட்டிக்காட்டினர். அப்படியாயின் உங்கள் தாய் யாரென தேவயானி வினாவினாள் தங்கள் தாய் சர்மிஷ்டையெனக் குழந்தைகள் பகர்ந்து நின்றனர். இதனைச் செவியுற்ற தேவயானி மிகக் கோபமடைந்தவளாய் சர்மிஷ்டையை அவ் விடத்துக்கு வரவழைத்து "பெண்ணே நீ எனது பணிப்பெண்ணாக இருந்து எனக்குத் துரோகமிழைத்து விட்டாய் நீ அசுர குலத்திலுதித்தவளாகையால் இவ்வண்ணம் நடந்து கொண்டிருக்கிறாய் இது மிகவும் இழிவான செயல்" என்று அவளைக் கடிந்தாள். ஆனால் சர்மிஷ்டை ஆணவத்துடன் "யான் உனக்கு ஏன் பயப்பட வேண்டும் என்று தன்னுடைய செயலுக்கு நியாயம் கற்பித்து வாதாடினாள். இதனால் ஆத்திரமுற்ற தேவயானி யயாதி மன்னனை வெறுத் தொதுக்கி தன் தந்தையாகிய சுக்கிராச்சாரியாரைச் சென்றடைந்தாள் கோபமுற்றுச் சென்ற தேவயானியைத் தொடர்ந்து சென்ற யயாதி மன்னன் சுக்கிராச்சாரியாரை சென்றடைந்து வணங்கி நின்றான்.

தந்தையை அணுகிய தேவயானி "தந்தையே இவர்தாங்களிட்ட கட்டளையை மீறி சர்மிஷ்டையுடன் பழகி மூன்று புதல்வர்களையும் பெற்றுள்ளார்." என்று கவலையுடனும் கோபத்துடனும் கூறி நின்றாள். இதனைச் செவியுற்ற சுக்கிராச்சாரியார் மன்னனை நோக்கி "மன்னா ஒழுக்கம் தர்மம் ஆகியவற்றின் மேன்மைகளை நீ அறிந்திருந்தும் அதனைக் கைக்கொள்ளாது விட்டு என் கட்டளையையும் மறந்து தீயவழியில் சென்றுள்ளாய் இதனால் இளமை கொண்டு இன்புற்ற நீ இளமை அழிந்து மூப்படைவாயாக என்று சுக்கிராச்சாரியார் சாபமிட்டார்.

சுக்கிராச்சாரியாரின் சாபத்தினால் இளமையகன்று முதுமையுற்ற யயாதி மன்னன் மிகக் கவலையுடன் "சுவாமி இதனை நீக்குவதற்கு வழியாது? தயவு செய்து விமோசனம் தந்தருள்வீர் எனப் பணிந்து நின்றான்." உனது முதுமையை யாராவது ஒருவர் உவந்து ஏற்று உனக்குத் தங்கள் இளமையை அளிக்க விரும்பினால் நீ என்னை நினைந்து அவர்கட்கு உன்முதுமையை அளிந்து நீ இளமை பெறுவாய் என்று சுக்கிராச்சாரியார் சாபவிமோசனமளித்தார்.

இதனை அகமகிழ்வுடன் உளங் கொண்ட மன்னன் "சுவாமி என்புதல்வர்களில் எவராயினும் தன் இளமையை எனக்கு அளிக்க முன்வந்தால் எனது இராஜ்யம் முழுவதும் அவனுக்கே உரிமையாகும் அவன் நீண்ட ஆயுளும் சகல சௌபாக்கியங்களும் பெற்று வாழ தாங்கள் ஆசீர்வதிக்க வேண்டும்" என்று வேண்டிக் கொண்டான் பின் யயாதி மன்னன் தனது மூத்த புதல்வனான யதுவை அழைத்து

மகளை கக்கிராச்சாநியாரின் சாபத்தால் முதுமையடைந்துள்ளேன், உனது இளமையை சூயிரம் சூண்டுடன் எனக்குத் தந்தது அதன்பின் உனது இளமையை மீண்டும் பெறுவாயாக இது கக்கிராச்சாநியாரின் அருவால் பவிதமாகும். எனவே உனது இளமையைத் தடுத்துள்ளி அவிவாசையைப் பூர்த்தி செய்வாயாக" எனப்பகீர்த்தான். அதற்கு யது "நந்தநயே நங்கனாக்குக் கிடைத்துள்ள லாபப்பி பெற்றுக் கொள்ள எனக்கு விருப்பமில்லை. நாப்படைத்தவர்களை ஒருவரும் மதிக்கமாட்டார்கள். என் தேவையாவது நிறைவேற்றுவதற்குக் கூட அடுத்தவர் உதவியை நாட வேண்டியிருக்கும் எனவே நங்கனது லாபப்பி யான் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது." என்று மறுத்துவிட்டான். இவ்வாறு கோபம்டைந்த மாராதி மன்னவன் என் வேண்டு கொண்டு நிராகரித்தமையால் எவ்நாள்யதில் உலக்கு மன்னும் உரிமை விடைபாது. என்மு யதுவுக்குச் சாபமிட்டான்.

இதன்பின் தனது இரண்டாவது புதல்வனாகிய துங்கனை வரவழித்தி தனது வேண்டுகையை எடுத்தியம்பினான். அதனைச் செவியுற்ற துங்க "அப்பா நான் முதுமையடைவோனான்றி இன்பங்களை என்னால் அனுபவிக்கமுடியாது. ஆற்ற துடைவாய்வாக விளங்க முடியாது எனவே என்னால் தங்கன் லாபப்பி ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது" எனப்பகீர்த்தான். அனாது கந்தநைக் கோட்டையாதி மன்னன் மிகவும் கொபம்டைந்து "உனது வமிசத்தினர் துன்படைத்து அல்லலுறவர்" துங்கனுக்குச் சாபமிட்டான்.

மீண்டும் மன்னன் சாபிஷ்டம் மீள் புதல்வர்களுள் மூத்தவனாகிய திருகயுவை அழைந்து தனது கோரிக்கையை எடுத்தியம்பினான். அதற்குத் திருகயு "தந்தநயே முதுமையினால் நான் நலிந்தவனானேன் எனது வாழ்க்கை சமயமற்றதாயி ன்றும் எனவே நான் தங்கன் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற முடியாமல் இருக்கிறேன்" என்று விளம்பினான். துங்கன் செயலிழைப்பைக் கொவியற்ற யவாதி மன்னன் "வாழ்க்கை இன்பங்களேதும் உலக்குக் கிட்டாதொழிக" எனத் திருகயுக்குச் சாபமிட்டான். அநனைத் தொடர்ந்து சாமிஷ்டமரின் இரண்டாவது மைந்தனாகிய "அனு" கிம் தனது உளவிறப்பனைநக் தெரிவித்தான். அதற்கு அப்புதல்வன் "நந்தநயே லாபப்படைந்து தளர்வுற்றவர்கள் பெருந்துன்பமெய்துவர் சொற்கரிய செயல்கள் வைற்றையுள் அளிக்கவால் செயல் முடியாது ஆகவே தங்கனது மறுமையையப் பெற்றுக் கொள்ள விருப்பமில்லை" மென்று மறுத்துரை கொடுத்தான். இதனை செவியுற் றுக் கிளங் கொண்டு மாராதி மன்னவன் புதல்வனாகிய நீ என் வேண்டுக்கொருக்குச் செவியாய்மலிகளை எனவே உன் வமிசத்தினுள்ளேன் இளமையிவையே இறுக்கக் கடவார்" என அனுவுக்குச் சாபமிட்டான்.

மீண்டும் தனது இளமைய குமாரசனாகிய பூருளை அழைத்து "மகளை நீதான் மிகவும் சாபிஷ்டங்கள் உடைய புதல்வன் எனவே எனது வேண்டுகையை நீ நிறை வேற்றுவாய் என்று நம்புகின்றேன்" என்று கூறித் தனது கோரிக்கையைப் பூரு லிடம் எடுத்துவைத்தான். உத்தம புதல்வனாகிய பூரு "தந்தநயே நங்கனது ம. ர. ளையை ஏற்றுக் கொள்ளச் சிந்தனைய இருக்கின்றேன். தாங்கள் விருப்பங்காயம் வய இளமையுள் இருந்து வாழ்க்கையை அனுபவியுங்கள் தாங்கள் விருப்பினால்

மூப்பைப் பெற்றபின் யான் தங்களுக்கு என்னாலியன்ற சேவைகளைச் செய்கின்றேன்'' என்று கூறிப் பணிந்து நின்றான். இவ்வுரைகளால் மனமகிழ்வெய்திய யயாதி மன்னன் ''தந்தை சொல்லை சிரமேற் கொண்ட உன் உத்தம செயலால் நான் பெரு மகிழ்வெய்துகின்றேன். என் கோரிக்கையை நிறைவேற்றியமையால் எனது இராஜ்யம் உனது உரிமையாகிறது நீயும் உன்குடிமக்களும் சகல சம்பத்துக்களையும் பெற்று பெருமகிழ்வுடன் வாழ்வீர்களாக'' எனப் பூருவுக்கு வரம் தந்தான். பின்னர் சக்கிராச்சாரியாரை நினைத்து வணங்கி தனது முதுமையை அளிந்து பூருவின் இளமையைப் பெற்றுக் கொண்டான்.

இளமையைப் பெற்றுக்கொண்ட யயாதி மன்னன் மகிழ்வுடன் அறவழியில் தன்வாழ்க்கையை மேற்கொண்டொழுகி வந்தான். ஆயிரம் ஆண்டுகளின் பின் பற்றுக்களை த்துறந்து தவவாழ்வை மேற்கொள்ள விரும்பி பூருவுக்குத் தன் இளமையை மீண்டும் அளித்து முதுமையைப் பெற்றுக் கொண்டான். பூருவுக்கு மகுடாபிஷேகம் செய்து அவனிடம் ஆட்சியை ஒப்படைத்தான். பூருவிடம் ஆட்சியை ஒப்படைத்தமையைக் கண்ட அறிஞர்களும் அந்தணப் பொரியோர்களும் அரசனை அணுகி பூருவுக்கு இராஜ்ய உரிமையை அளித்தமையை ஆட்சேபித்தனர். அதற்கு யயாதி மன்னன் ''புதல்வனாக இருப்பவன் ஒருவன் தந்தையின் கட்டளைகளைச் சிரமேற் கொண்டொழுக வேண்டும். முதற் பிறந்தமையால் ஒருவன் தலைமகன் ஆகிவிட முடியாது தகமைகளால் தான் ஒருவன் தலைமகன் ஆதல் முடியும். தந்தை தாயாரின் கருத்துக்களை உவந்தேற்று எவனொருவன் நடக்கிறோனோ அவனே தலைமகனென்று வேதங்கள் வரையறை செய்துள்ளன. வயதில் இளையோனாகிலும் ஒழுக்கத்திலும் லேகத்திலும் உயர்ந்தவனே தலைமகனென்று கருதப்படுகிறான் எனவே யான் பூருவுக்கு இராஜ்ய அபிஷேகம் செய்தது தர்மத்தின் பாற்பட்டதே'' என்று யயாதி மன்னன் மொழிந்துரை செய்தான். பின்னர் யயாதி மன்னன் கானகம் புகுந்து தவவாழ்வை மேற்கொண்டான். தேவயானியும் சர்மிஷ்டையும் மன்னன் வழியே சென்றனர்.

ஃ ஆகாயத்தில் மேகங்கள் தேரன்றிச்சூரியனை மறைக்குமானால் அதன் பிரகாசமும் மறைந்து போகும். அது போல மனத்தில் அகங்காரம் இருக்கும் வரையில் அதில் ஈகவர ஜோதி பிரகாசிக்காது.

பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்

இறை நாமமே எமக்கு உறுதுணையானது

ஆண்டவன் இறையன் இருக்கின்றான், அவன் ஒருநாமம் ஒருருவம் இல்லாதவன். அவன் பல்வேறு சூட்சுமத்தில் பல்வேறு வடிவம் கொண்டு அருள்புரிபவன். பல்வேறு சமயத்தவர்கள் பல்வேறு பெயர் கொண்டு ஆண்டவனை வழிபட்டனர். மக்களுக்கு இழக்கண நேரும் போது பல் உருவம் தாங்கித் துன்பங்களைக் களைந்தெடுப்பவன். இதனை நூலாசிரியர் தம் மலக்கண்ணாசை கவனி நமக்குக் கூறியார்.

அல்லற்படும் மக்கள் அக்காவதத்தில் யாகம் வளர்த்துத் தம் துயிலவைத் தீர்த்தனர். பின் கோவில் வழிபாடு மூலம் அக்வனைத் தீர்த்தனர். நவீன விந்நூலான கர்வமாதிய இக்காலத்தில் இறை நாமத்தைப் பாடியும், ஜெயிப்பதன் மூலமும் ஆண்டவன்வாய் வரவழைத்து நம் இழக்கண்களைத் தீர்த்தனர். இறைவன் அடியவர்களுக்கு வாயிவன் அல்லவா? தன் பெயர் கோட்டவுடன் அடியரும் மூன்றை போலத் தன் நாமம் கோட்டவுடன் குடியருவான் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை.

தன் நாமம் கோட்டவுடன் இறைவன் வடிவருவான் என்பதைப் புராணங்கள் பல உதாரணங்கள் மூலம் எமக்கு விடுத்துக் காட்டுகின்றன. தந்தைமையக் கரணாத தனாவ “அம்மையே ஆப்பா” என்று கூறியவுடன் ஞானப்பால் கொடுத்து ஞானக் குழந்தையாகிப் பாடுவதாவன் இறைவனன்றோ, நாவுக்கரசர் சூவை நோயால் வருந்தும் போது இறை நாமம் பாடியவுடன் சூவை நோயைத் தீர்த்தவர். அயனாக கல்லிற் கட்டி கடலின் இட்டபோது “மற்றுண்ணாவது தமச்சிவாயவே” என நாவுக்கரசர் பாடியவுடன் கல்லைத் தெப்பமாக மிக்க விட்டுக் கரை செய்தவர் இறைவனே.

இராமநாமம் சொடுத்து சுமரிகை காபம் நீயிலியழல், கடலைக் கடக்க அறுமான் இராமநாமம் சொடுத்ததும் இராமநாமம் எமக்குக் காட்டும் உதாரணங்களாகும். அது உடனியா? அசோக வளத்தில் சீதை தந்திசாலை புரிவச் சென்ற போது இராம நாமம் ஒலித்துக் கொண்டு அழமன் அங்க வந்ததும் சீதையின் அச்செயல் தடைப்பட்டது உடனே அனுமனைப் பர்த்தவர் சீதை.

“அரக்கமேயாக, அன்னை அமரனை வசை
குரங்கிவத் தனயவனை யானாக கொடுந் சுற்றுலவேயாக,
இரக்கமேயாக வந்து எம்பிரான் நாமம் சொல்லி
உருக்கிவன் எத்தன் உணர்வையும் உவிரையும் தத்தாய்”

என்று கூறுவதாக இடம் கொடுக்கிறது.

தீர்க்காதவன் திரெண்பதின் மூலம் உரியப் பொழுது திரெண்பதி “கண்ணா கண்ணா” என்றழைத்தவுடன் கண்ணிரான் வந்து மாணம் காத்தார். இதனை ஆழ்வார் ஒருவர் குறிப்பிடுகையில் -

'எய்ப்பு என்னை வந்தெய்தும் போது
அப்போதைக்கு நாள் உன்னை நினைக்கமாட்டேன்
அப்போதைக்கு இப்போதாய் சொல்லி வைத்தேன்
அரங்கினில் உறையும் பன்னியனே' எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

எங்கும் அறம் மெலிந்து மறம் ஒங்கி உலகை ஆட்டுவிக்கின்றது. எங்கும் கொலை எங்கும் அநீதி, எங்கும் அடக்குமுறை என அதர்மம் தலைவிரித்து ஆடுகின்றது. 'தொல்லையிரும் பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி அல்லல் அறுந்து ஆனந்தமாக்குவதற்கு நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே' கையில் மருந்தை வைத்துக் கொண்டு நாம் ஏன் அல்லற்பட வேண்டும்? இறைவனைநினைத்து நெக்கு நெக்கு உருகி நெகிழ்ந்து பாடினால் இறைவன் எம்மிடம் ஓடிவருவான்.

அல்லற்படும் மக்களின் வாயில் இறைநாமம் தானாகவே வந்து விடும். பலர் முதற்கடவுளாகவும், தம் குல தெய்வமாகவும் பல தெய்வங்களை வழிபடுகின்றனர். ஞானிகள் சுவாமி நாதனையும், வீரர்கள் தேவசேனாதிபதியையும் தமது நிலைக்கு ஏற்றவாறு முழுமுதற் கடவுளாக வழிபடுகின்றனர். அவர்களுக்குத் துன்பம் ஏற்படும் போது அவர்களின் முழு முதற் கடவுளின் பெயரே வாயில் வரும். பலர் தம் இஷ்ட தெய்வத்தின் திருநாமத்தை அப்பியாசக் கொப்பிகளில் நாற்றெட்டுத்தரம் அல்லது ஆயிரத்தாட்டுத்தரம் தினம் எழுதுகின்றனர். உதாரணமாக 'ஸ்ரீராமஜெயம்' 'ஓம் சரவணபவ' 'நமசிவாய' என்பன போன்ற வாக்கியங்களை எழுதுகின்றனர். பலர் அவற்றை ஜெபிக்கின்றனர். இவ்வகையான காரியங்கள் மனிதற்குத் துன்பம் அகற்றி இன்பமுட்படுகின்றன. ஆகவே, நம் வாழ்விற்கு இறைநாமம் மிகவும் உறுதுணையானது.

'இறை நாமத்தை எப்பொழுதும் பாடி, வழிபட்டு எம் தேவையைப் பெற வோமாக'

'மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்'

'சமூகமணி' சி. சி. வரதராசா.

பொதுச்செயலாளர்,

யாழ். மாவட்ட இந்து இளைஞர் பேரவை.

16 - 03 - 98

★ மழைத் தண்ணீர் மேட்டு நிலத்தில் தங்கி நிற்பதில்லை. பள்ளமான இடத்துக்கு ஓடிவந்து விடுகிறது. அதுபோல் இறையருள், தற் பெருமையும், கர்வமும் உள்ளவர்களுடைய உள்ளத்தில் தங்கி நிற்பதில்லை; பணிவுள்ளவர்களின் உள்ளத்தில் தான் தங்கி நிற்கும்.

ஊகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்

அறுகம் புல்லின் கதை

பிள்ளையாருக்கு அறுகம் புல்லினால் அர்ச்சனை செய்யும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது. இந்த வழக்கம் எப்படி வந்தது என்பதற்கு ஒரு கதை உண்டு, இது தான் அந்தக் கதை.

விநாயகப் பெருமானிடம் படைப்புக் கடவுளாகிய பிரமதேவனும் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் வந்து வணங்கி 'வாயி அனலாகரன் என்று அகரன் எம் போனாரும் தன்புறத்துறான்' அவ்வது தேவந்தரவு தாக்க முடியவில்லை அவன் தன் வாய்க்குந்து நெருப்பை சுக்குநூள் அவன் அருகிலேயே போக முடியவில்லை, ஆணையால் பெருமானே! உலகத்தை தன்புறுத்தி வந்த பல அகரர்களைகொண்டு ஒழித்தீர்கள் இந்த அனலாகரனையும் கொண்டு எமது துயரை நீக்கியருளும் என்று வேண்டி நின்றார்கள். தேவாதி தேவர்களே! இனி நீங்கள் அந்த அனலாகரனைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை புறப்படுவீகை என்று விக்கிவங்களை தீர்த்தருளும் விக்கினேவ்வரர் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

விநாயகர் போருக்குப் புறப்பட்டார் அவருடன் அவரது படைகளும் கிளம்பின அனலாகரன் நெருப்பை கக்கியே பிறரை எரித்து விடக் கூடிய வரம் பெற்றிருந்தான். அந்த வரத்தின் மூலம் விநாயகரது படைகளை பொசுக்கினான். விநாயகர் தொடர்ந்தும் போர் செய்து அனலாகரனை கொல்ல முடியவில்லை. பிள்ளையார் உடனே அனலாகரனை தூக்கி விழுங்கி விட்டார். வயிற்றுக்குள்ளே போன அனலாகரன் அங்கும் சம்மா இருந்தாலிகலை தன் வாயால் நெருப்பை விட்டுக் கொண்டே இருந்தான். அனலாகரவது நெருப்பினாக பிள்ளையாருக்கு வயிறு தவிக்கத் தொடங்கியது. தலிப்பை தாக்க முடியாதது எசுகிறதே எரியுத என்று தள்ளிக் குதித்தார். தேவர்கள் விஷயங்களுக்கு அபிஷேகம் செய்தார்கள். பனித் தட்டையை கொண்டு வந்து விநாயகர் நலையீது வைத்தார்கள் பிறகு சுந்திரவின் திலகைப் பொழிந்தார்கள். இவ்வாறு பற்பலவும் செய்தும் விநாயகரது வயிறு தடுப்பை அடக்க முடியவில்லை.

அப்பொழுது ஒரு ரிஷி என நிறைய அறுகம்புல் கொண்டு வந்து பிள்ளையார்க்கு கையீது வைத்தார். என்ன ஆச்சரியம் பிள்ளையாரது வயிற்று தடுப்பு அடங்கியது அனலாகரனும் வயிற்றிலே ஜீரணம் ஆகிவிட்டான். இதனால் பிள்ளையாருக்கு சந்தோஷம் தாக்க முடியவில்லை 'இன்று முதல் என் அருளை வேண்டுவீர்கள் அறுகம்புல்லினால் என்னை அர்ச்சிக்க வேண்டும் அதையும் இரண்டு அறுகம் புல்லை எடுத்துப் போட வேண்டும் என்று கணபதி திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அன்று முதல் பிள்ளையாருக்கு அறுகம் புல்லால் அர்ச்சனை செய்யும் வழக்கம் ஏற்பட்டது.

முற்றும்

செ. செல்வநஞ்சனா
கன்னடம் மொத்த.
கன்னடம்.

கருணா

1987 ஆண்டு இராணுவ நடவடிக்கையினால் முடப்பட்டிருந்த ஸ்ரீ செல்வச்சந்திர ஆலயம் முருகேசு சுவாமிகளின் முயற்சியால் பலதிருத்த வேலைகள் செய்யப்பட்டு 1988 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாத சும்பாபிஷேகத்துடன் நித்திய பூசைகள் ஆரம்பமாகின. இந்தக் சும்பாபிஷேக நிகழ்வு 45 நாட்கள் தொடர்ச்சியாக மண்டல அபிஷேகங்கள் செய்யப்பட்டு இறுதியில் சங்காபிஷேகத்துடன் பூர்த்தியானது. உவ்வாறு தொடங்கிய நித்திய பூசை பல பிரச்சினைகள், சூழல்படங்கள் ஏற்பட்டு மக்கள் இடம்பெயர்ந்த நிலையிலும் இன்று வரை தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பது உண்மையில் ஒரு அதீத நிகழ்ச்சியாகும். இதற்கு அங்கே நித்திய பூசையை மேற்கொண்டு வருகின்ற ஸ்ரீ செல்வச்சந்திர ஆலய பூஜகர்கள் முதுகப்பெருமான் வீது கொண்டுள்ள ஆழமான பத்தியும், அசையாத நம்பிக்கையும் மட்டுமின்றி எவ்வளவு பிரச்சினைகள் எழுகணவீச்சுகள் நடைபெற்றாலும் நித்திய பூசையை இடைநிறுத்தாது தொடர்ந்து நடாத்தியே தீரவேண்டும் என்ற அவர்களின் திடமான மனஉறுதியும் முக்கிய காரணமாகும்.

சும்பாபிஷேகம் மேற்கொள்ளப்பட்ட தினத்தை நினைவு கூர்ந்து வருடா வருடம் அத்தினத்தில் அதாவது தமிழிற்கு பங்குனி மாதம் வளர்சிறையில் வரும் அச்சுவினி நட்சத்திரத்தில் இன்றும் விசேஷ அபிஷேகங்கள், சண்முகாரச்சனை என்பன தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. அத்துடன் அத்தினங்களில், நித்தியபூசையை மேற்கொள்ளுகின்ற பிரதான பூசகர்களுக்குப் புதிய வேட்டி சால்வைகளை முருகேசு சுவாமிகள் வழங்கி வருவதும் வடிக்கம் மேலும் ஸ்ரீ செல்வச்சந்திர ஆலயத்தில் நித்திய பூசை நடைபெறும் பொழுது ஊதியம் வாங்காது தலில் வாசிப்பதை ஒரு தொண்டாகக் கருதி அதனை நான் தவறாது பூசை தவறாது நிறைவேற்றி வருபவர்களுக்கு அமிர்தலிங்கம் அவர்கள், இந்த வகையில் இவ்வாயும் ஒரு பூசகருக்குச் சமனாகக் கருதி இவருக்கும் புதிய வேட்டி சால்வைகளை சும்பாபிஷேக தினத்தில் முருகேசு சுவாமிகள் வழங்கி வந்தார்கள். 1995 ஆம் ஆண்டு சும்பாபிஷேக தினக்காலத்தில் திரு அமிர்தலிங்கம் அவர்களை முருகேசு சுவாமிகள் சந்திக்க முடியாது போனதால் அவருக்குரிய பொதியினை முருகேசு சுவாமிகள் சந்திரியன் ஆச்சிரம நிர்வாகி திரு செ. மோகனதாஸ் மூலம் கிடைக்கச் செய்தார்கள்.

அவ்வாறு பெற்றுக்கொண்ட பொதியில் வழமைபோல வேட்டியும் சால்வையும் திருக்கும் எப்பதைத் தெரிந்துகொண்ட திரு அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் அடுத்த நாள் அதாவது சும்பாபிஷேக தினத்தன்று காணலையில் அந்தப் பொதியைப் பிரித்துப் பார்த்த பொழுது அதற்குள் வேட்டி மாத்திரம் இருந்தது. அதனை அவதானித்த அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் சாமியார் சால்வையை வைக்க மறந்து விட்டார்கள் போலும் என்று நினைத்துக் கொண்டு அந்த வேட்டியை அணிந்து கொண்டு குமது கடமையை ஆற்றுவதற்குக் கோவிலுக்குப் புறப்பட்டார்கள். கோவிலுக்குச் சென்ற திரு அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் அங்கே முருகேசு சுவாமிகள் யாரையோ தேடியபடி அங்கும் இங்கும் பார்த்துக்

யா/வண் நாவலர் மகா வித்தியாலயம்
யாழ்ப்பாணம்

கொண்டிருப்பதைக் கண்டு சாஸியரிடம் சென்று என்ன பரிகாரங்கள் யதனைத் தேடுகிறார்களென்று கேட்டார். உடனே சாஸியார்

“ஐயா உங்களால் நான் பறும் கட்டம் போதும் கிரவு முழு கண் வந்து தன்னுடைய கின்பணுக்கு பாடா சாஸியை கொடுக்கவேண்டாமென்று என்மிடம் கேட்டார்”

என்று கூறி ஒரு சாஸியை அவருக்கு வழங்கினார்கள். தன் அபிரகமீயகரம் அம்புடன் சாஸியைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள்.

இதன்பிறகு கிரண்டு சிறகைக் கட்டுவது ஒரு மொன்றித்திழைப் பூசை ஆரம்பமாகிற்று. தேரம் திரு அபிரகமீயகம் அவர் கள் கண்டு நித்திய தளில் வசிப்பதற்காக கோவில் வளையில் தயாராகக் கொண்டுள்ளார் அப்பொழுது ஞானேசு கவாசிகள் அங்கே வந்து கோந்தார்கள் அவர் திரு அபிரகமீயகம் அவர்களைக் கண்டவுடன்

“ஐயா உங்களால் நான் பறும் தொண்டை நாகக் குறையலி க்கலை, என்ன தவாய் என் தொண்டைக்குக் கொடுத்தீர் தினமும் தனிச் சாஸியை அவனுக்குத் தேரம் கொடுத்தது பெரிய தவாயாக வாங்கிக் கொடு என்று முருகன் என்னை நித்திரை கொள்ள விடுகிறார் தீயவை”

என்று கூறிவிட்டுத் தவராக வருத்திடுங்க ஒரு பெரிய தவாயை அபிரகமீயகத்தின் கோள் விது போட்டு அவனுக்கு அதனைப் போர்க்கு விட்டார்கள் அத்துடன் அபிரகமீயகம் அவர்களைப் பார்த்து முருகேசு கவாசிகள் தனது வழமையான புன் சிரிப்புடன் “தெய்வம் தேரவு இவ்வாறு அடியுங்கள் ஐயா” என்று உள்வத்திருப் சீயுடன் கூறினார்கள்.

தன்னையும் ஒரு பொருட்டாகக் கருதித் தனி விது கிரகம் கொண்டு கருணைகாட்டுகின்ற ஆரங்கையாலி”ன் அருளை நினைத்த பொழுது திரு அபிரகமீயகம் அவர்கள் விடுகின்ற ஆனந்தக் கண்ணிர் ததுமர்ப்பது. இது போன்ற பல அற்புதமான அனுபவங்களைக் கருதினிலிருந்து அனுபவித்த வரும் அபிரகமீயகம் அவர்கள் இதையும் கந்தக் கடவுளின் அருணை நினைந்த இது சீனியையாடல் என்பதை உணர்த்தவராக உள்வத்திய் பொங்கிக் கொள்ளுகிறக்கும் பகதி உணர்வுடன் அந்நேரம் தனிச் வசிப்பை ஆரம்பித்தார்.

திரு ந. அரியநினைம்
தொண்டையானாறு

குறிப்பு: சந்தீசி முருகப்பெருமானுடைய இயற்கையான அற்புத நிகழ்வுகளைத் தொடர்ச்சியாக ஒய்வொரு மலரினும் வெளிவரவல்லது இவ்வாறான அற்புத நிகழ்வுகளை அனுபவித்த அன்பர்கள் தந்தக் கூதாரத்துடன் எள்ளக்கொக குறிப்பிட்டு அவர்களுக்கு அறிந்து அனுபவினால் அவற்றையும் இத்தொடரில் இடம் பெறச் செய்யலாம்.

மாணவரும் சமயவாழ்வும்

நாம் வாழும் உலகில் பல சமயங்களைச் சேர்ந்த மக்களைக் காணமுடிகிறது. சமயவாழ்வு எனும் போது ஒருவர் நான் எந்தச் சமயத்தைச் சேர்ந்தவரோ அந்தச் சமய நெறிமுறைகளின்படி வாழ்வதையே குறிப்பதாகும். மாணவரும் சமயவாழ்வும் எனும் போதும் மாணவர் கற்கும் கல்வி, ஒழுக்கம் என்பன அவர்களுக்கு வாழ் நான் முழுவதும் நன்மை பயக்க வேண்டுமென்பதே கருத்தாகும்.

எல்லாச் சமயங்களும் "உயிர்க் கொலை செய்யாதே" என்று போதிக்கின்றன. இதைப் சின்பற்றும் மாணவர்கள் கொலைக் குற்றம் புரிய மாட்டார்கள். அதனால் கொலைக் குற்றவாளியாக மாட்டார்கள். இதன் காரணமாக மரண தண்டனைக்குள்ளாகவும் மாட்டார்கள். "குற்பகல் செய்யின் சிற்பகல் விளையும்" எனும் முதுமொழிக் கிணங்க நாம் செய்யும் பாவங்கட்கு அதற்குரிய பயனைப் பின்னர் அது பவிக்க வேண்டி வரும். கொலை, கொள்ளை, களவு, மது எனும் தீங்குகளையும் தடுப்பது சமயவாழ்வு எனலாம்;

சிரச்சினைகள் நிறைந்த இவ்வுலகில் ஒன்றுமே நிலையற்றது எனும் பேசுண்மையை விளக்குவதும் சமயவாழ்வே "உயிர்கள் மீது கருணை காட்ட வேண்டும்" என்று எல்லா மதங்களும் கூறுகின்றன. இதனைக் கடைப்பிடிக்கும் மாணவர்கள் உயிர்களை அன்பாக நேசித்துக் கருணையுள்ளத்துடன் வாழலாம். எவ்வோருக்கும் அவசியமான சமயவாழ்வு மாணவர்கட்கும் அவசியம் என்பது சொல்லித்தான் தெரிய வேண்டும்? இன்றைய ஐந்தாறு கோடி சனத்தொகையில் நானூறு கோடிக்கு மேற்பட்டவர் ஏதோ ஒரு சமயத்தைப் சின்பற்றுபவர்களாக உள்ளனர். சமயவாழ்வு நம் சுழமண்ணில் ஐகுத்தலவசியம், எதிர்கால மன்னர்களாகிய இன்றைய மாணவர்களாகிய நாம் எமது சமயத்தைப் பேணிப்பாதுகாத்து நன்மை பல பெறுவோமாக.

மாணவர்களுக்கு ஆலயவழிபாடும் மிக அவசியமான தெரிந்ததாகும். உடல் வளர்ச்சிக்கு உணவு இன்றியமையாதது போல ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கு ஆலயவழிபாடு இன்றியமையாததாகும். ஆதியும் அந்தமும் இல்லா சோதிவடிமான நம் கடவுளை வணங்க உகந்த இடம் ஆலயம் ஆகும். "ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று" என்பது முதுமொழி.

ஆலயம் ஒரு புனிதமான இடம். ஆகையால், நாம் அங்கு செல்லும் போதும் புனிதமாக நோக்கி, நெற்றியில் வீசுதி பூசி, பூக்கள், இளநீர், பால் முதலிய அபிஷேகப் பொருட்களை எடுத்துச் செல்லல் வேண்டும்.

நாம் ஆலயத்திற்குச் செல்லும் போதும் உயரமான கோபுரமே எம் கண்ணுக்கு முதலிலே புலப்படுகிறது. அக்கணமே கைகளைத் தலையின் மேல் வைத்து வணங்க வேண்டும். ஆலயத்தினுட் செல்லும் போது ஆலயத்துக் கிணற்று நீரில் கால்களைக் கழுவிக்கொண்டு ஆலயத்தினுட் செல்வ வேண்டும்.

ஆவயத்தியே பூசை நடக்கும் போது பசிபட்டத்திற்கு அப்பால் நின்று வணக்க வேண்டும். மூதலில் விநாயகப்பெருமானை மூன்று மூன்று எத்து தலையிற் குட்டிக் கொண்டு தோப்புக்காணக் போட்டு வணங்க வேண்டும். ஆங்கள் கிட்டாங்கதலக் காரம் அதாவது எட்டு அவயலங்களுக்கும் நிலத்திற் பறம்படி வீழ்ந்து வணங்குவார்கள். பெண்கள் பஞ்சாவக் தலக்காரம் அதாவது ஐந்து அவயல்களும் நிலத்திற் பறம்படி வீழ்ந்து வணங்குவார்கள். கடைசியில் சண்டேஸ்வரனுக்குப் பூசை செய்தும் மூன்று மூன்று வணங்கும் வேண்டும்.

சீரகாதம் வாங்கும் போது சிறைத் தளரீக் கொண்டு செல்வாயல் அமைத்யாக, மறுக்காக இழந்து வாங்க வேண்டும்.

நாம் வணங்கினால் மட்டும் போதாது, எம்மாற் செய்யக் கூடிய சீரகாடுகளையும் செய்யது காணக் சிறந்ததாகும். பெரியோர்களும், நாயக்கர்களும் சிலத்தொண்டி செய்து தினறவன் அடி சேர்த்தார்கள், தாமும் அறப்போலி அவர்களின் வழியில் நடைபயில் முயறுவோமாக! "மும்மே குவம் மூவயனே தேவன்" என்பதற் சிணங்கச் சிலத்தொண்டு புரிந்து தினறவனு சேர்வோமாக!

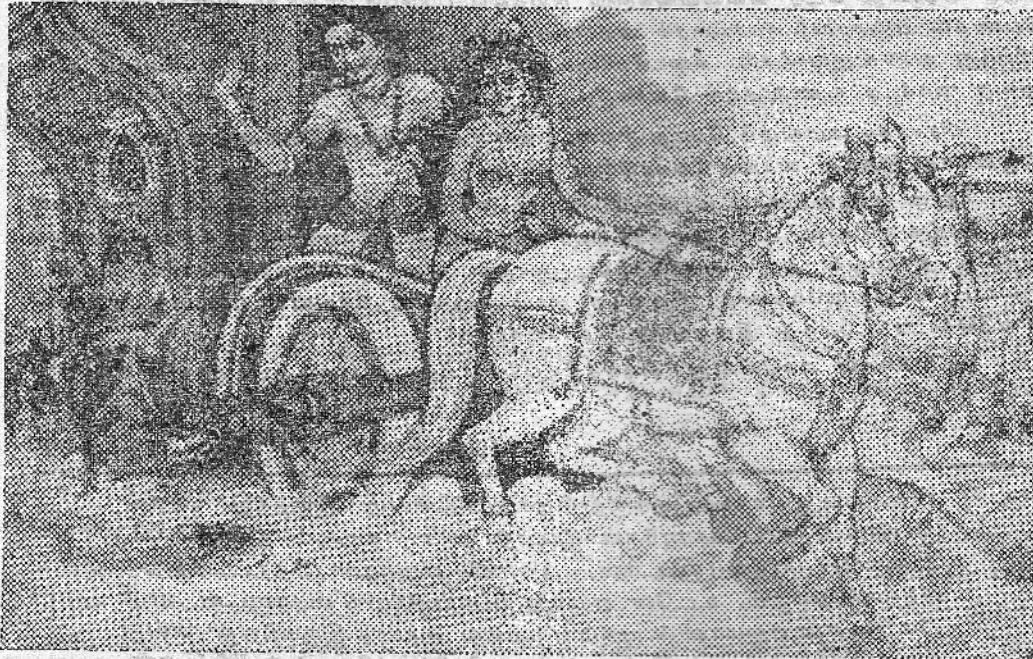
"சீவாய தவென்று சித்தித்திரப்போர்க்கு அபாயம் ஒரு தானும் தீயம்"

மூடியோநி கா கணேசநாகன் J. P
(மும்மேபற்ற அசிபர், கொழுப்புத்துறை)

ஒரு பணக்காரனுக்குத் தோட்டம் கொண்டு இருந்தது. அங்கில் இரண்டு தோட்டக்காரர்கள் இருந்தார்கள். ஒருவன் கோம்பேறி, வேலையெ கொடியமாட்டான். ஆனால் எஜமான் தோட்டத்திற்கு வந்தால்போதும், மட்டில எழுந்து போய் கூப்பிய கைகளுடன் அவரிடம் "ஹவன் ஏஜமானின் மூடம் எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது" என்று பரிசுப்படி அவர் முன்னால் பல்லை இனித்துக்கொண்டு தீர்பான். மற்றவன் அதிகம் பேசுவதே இல்லை, ஆனால் கடினமாக உழைப்பான். அவ்வகையாக பரிக்ஷையுள் காங்குகின்றும் காநாடி செய்து பெருந்தொண்டலில் கலிக்கின்ற அந்த எஜமானின் விட்டிற்குக் கமந்து கொண்டு செல்வான், இந்த இரண்டு தோட்டக்காரர்களுள் யாவர் எஜமான் அதிகம் விரும்புவார்? சில பெருமாவ்தான் அந்த எஜமான். இந்த உலகம் அவரது கோட்டம் இங்கே இரண்டு வகையான தோட்டக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு வகையினர் கோம்பேறிகள் ஏயாற்றுகிறார்கள், அவர்கள் எதுவும் செய்வதில்லை; சிலபெருமாவின் அழகான கண்டகையுள் சூக்கையும் மற்ற குண நலன்களையும் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள். ஏதாழகான, பவரீசன் சவான எல்லா மனிதர்கள், விவந்துகள் மற்றும் அவருடை பரபடைப்பு அவ்வகையையும் பிழந்த கவனத்தோடு பரமமரிப்பவர்கள் மற்றொரு வகையினர். இவர்களுள் மனி சிவபெருமாவின் ஆங்கிற்ற உயிவவர் மன்? தீர்சயமாக அவரது பிள்ளைகளுக்குச் சேவை செய்பவர்களே நற்கைக்குச் சேவை செய்ய விரும்புபவர்கள், மூதலில் பிள்ளைகளுக்குச் செவை செய்ய வேண்டுந் சிவபெருமாளுக்குச் சேவை செய்ய விரும்புபவர்கள், அவரது பிள்ளைகளாலிய இந்த உலகம் மரிக்கள் அவைநீரிழுக மூதலில் சேவை செய்ய வேண்டும். மட்டவரின் தெரண்டுகளுக்குச் செவை செய்பவர்களே அவரது மிகச் சிறந்த தெரண்டுகள் என்று மான்மீரர்களில் கூறப்பட்டிருந்து இரத்தம் மருந்தை மலத்தில் கொண்டுள்ளார்.

-உலகம் விவேகானந்தர்-

வீரத்தை யாசித்தவன்

ஈராறு ஆண்டுகள் வனவாசமாகக் கழித்த பாண்டவர்கள் அஞ்ஞாத வாசத்திற்காகத் திரௌபதியுடன் விராட நாட்டில் இருந்த பொழுது அவர்களின் மறைவிடத்தைக் காணமாட்டாத துரியோதனன் சூதாட்டத்திற் பறித்துக் கொண்ட பாண்டவர்களின் நாட்டை இழந்து விடுவோமோ என்று மனம் கலங்கி தனது மாமனாகிய சகுனியை அழைத்தான்.

மாமா! இப்பொழுது நாம் எப்படியாவது பாண்டவர்களை இனம் கண்டு பிடித்து விட்டால், மறுபடியும் அவர்களைப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் காட்டிற்குத் துரத்தி விடலாமே என்றான் துரியோதனன். அதைக் கேட்ட சகுனி ஆமாம்! ஆமாம்! அப்படி ஒரு நிபந்தனையை அன்றே கூறி இருக்கின்றோம் என்றான். அப்படியாயின் அவர்களை மீண்டும் வனவாசத்திற்கு அனுப்புவதற்கு என்ன வழி செய்யலாம் என்று துரியோதனன் கேட்டான்.

சிறிது யோசித்து விட்டு மேலும் கீழுமாக நடைபோட்ட சகுனி “துரியோதனா!” உன்னுடன் கூடப்பிறந்த சகோதரி துச்சளையின்

குமாரத்தியை யார் திருமணம் செய்து கொண்டார்கள்? அருச்சுனவரின் மகன் "அல்லியின் அருமைப் புதல்வன் புலேந்திரன் எனது மருமகன் காலாத்திரியின் கணவன் என்றான்" அவர்கள் திருவரின் திருமணம் சிறுவயதில் நடந்தது. திப்பொழுது காலாத்திரி பருவமடைந்த நிலையில் தன் கணவனிடம் பேசுவதற்கு திருக்கின்றான் என்று கூறிய துரியோதனனைப் பார்த்துச் சகுனி "அல்லி தன் மருமகனைத் தன் நாட்டிற்கு அனுப்பி வைக்குமாறு தூது அனுப்பி திருக்கிரகம் உன் சகாதரி ஏற்பாடும் செய்து கொண்டு திருக்கின்றான்" அவனைக் காரணமாக வைத்துப் பாண்டவர்களை வள வாசத்துக்கு அனுப்புவோம் என்று கூறியதும், எப்படி? என்று துரியோதனை கேட்டான்.

"உன் தங்கையின் புத்திரியை நாம் புதிதாகக் கட்டிய மானி கையில் சிறைவைத்து உன் தண்பன் கர்ணனைக் காவலுக்கு நியமித்து விடுவோம் என்றான். அதைக் கேட்ட துரியோதனை படைமகன் சிரித்து "அந்தச் சிறு பெண்ணைச் சிறை வைத்து விட்டால் பாண்டவர்களைக் கண்டு பிடித்துவிட முடியுமா என்று துரியோதனை! தன் மகளின் மனைவியைத் தன் நாட்டுப் பட்டத்து ராணியைத் தன்விடம் தருந்த மரியாதையுடன் அனுப்பி வைக்காமல், அவளை சிறை வைத்தால் அவள் திராணிக்குக் கோபம் வரும். ஆவேசத்துடன் நம்மேற் படை எடுத்து வருவான். கர்ணனை அவள் தேவநகரத்துக் காலாத்திரியை மீட்டுச் செல்ல முடியாது. அந்த நிலையில் அவளது பதியான அருச்சுனன் மறைந்திருக்கும் கிடத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு அவளுக்கு உதவ வருவான் என்று கூறிய சகுனியைத் துரியோதனை கட்டித் தழுவி மகிழ்ந்தான்.

திட்டம் திறைவேற முதல் கட்டம் தயாராகி விட்டது. "கர்ணன் காலாத்திரியின் காவலுக்கு உன் கையே நியமிக்கின்றேன்" என்று துரியோதனை ஆணவத்துடன் கட்டளை விட்டான். அதைக் கேட்ட கர்ணன் "மனைவைக் கசக்க வேண்டிய என்னைப் பெண்களைக் காத்து நிற்க எவ்வின்றாயே திது முறையா? என்றான். கர்ணன் திது என்று கட்டிய திராணியத்திட்டம், திதில் நான் உன் கையன்றி வேறொருவரைப் புகழ் நம்ப முடியுமா? கொல் என்றான் துரியோதனை. கர்ணனும் அவளது ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டான்.

அல்லி ஆவேசத்துடன் தன் சேனைத் தலைவர்களுக்குக் கட்டளை இட்டாள். அதைக் கேட்ட புலேந்திரன் தன் அன்னையிடம் அம்மா! “இது என் பிரச்சினை உன் ஆத்திரம் அறிந்து தான்துரியோதனன் சதி செய்கின்றான். சதியைச் சதியால்தான் வெல்லவேண்டும். அவர்கள் எதையோ மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு சதி செய்கின்றார்கள் என்றுதான் எனக்குத் தோன்றுகின்றது. போரிடாமல் அவர்கள் எண்ணத்தில் மண்ணைப் போட வழிகாணவேண்டும்” என்ன வழி என்றாள் அல்லி.

“சம்சனை அழித்த கண்ணனைக் கலந்து ஆலோசனை செய்த பின்னர் அதன்படி நடப்போம்” புலேந்திரன் ஓர் அந்தணனைப் போல் மாறு வேடமணிந்து கர்ணனைக் காண வேண்டும் என்று மாளிகையின் காவலாளியிடம் கேட்டுக் கொண்டான். வெளியே வந்த கர்ணனிடம் “யாசிப்பவனுக்கு இல்லையென்று சொல்லாத அங்கதேசத்து அதிபதியே ஏழை அந்தணன் வணங்குகின்றேன்” என்றான். அதைக் கேட்ட கர்ணன் “கொடுப்பதையே இலட்சியமாகக் கொண்ட என்னிடம் நீ நாடி வந்தது என்ன? பயப்படாமல் கேள்? என் உயிர் வேண்டுமானாலும் தருவேன்.” கொடைவள்ளலே தங்களுயிரை விட மேலானது உங்கள் வீரம். அது தான் எனக்குத் தேவை” பணிவாகக் கேட்டான் புலேந்திரன்.

“வாலிபனே பொன்னையும் பொருளையும் கேட்காமல் என் வீரத்தைக் கேட்கின்றாயே! அதிசயமாக இருக்கின்றது. என் வீரம் உனக்கெதற்கு” கேட்கின்றவன் எதைக் கேட்கின்றானோ அதைக் கொடுப்பதுதான் உங்களது செயல், ஆகையால் நான் கேட்பதை உங்களால் கொடுக்க முடியுமா? என்ற புலேந்திரனைப் பார்த்து “வாலிபனே நிறுத்து உன் பேச்சை, எனது வீரத்தை உனக்குத் தந்தேன், என் வீரம் உனக்கே உரியது எடுத்துச் செல்” என்றான்.

அதைக் கேட்ட புலேந்திரன் மன்னனே “வீரம் என்பது உங்கள் திறமை உடலின் அங்கம் போல் இருக்கும் தன்மை அதை உங்களால் கொடுக்க முடியாது” ஆகையால் உங்களது வில்லையும் அம்புக் கூட்டையும் என்னிடம் கொடுங்கள். நான் வந்த வேலை முடிந்ததும் உங்கள் பொருளை ஒப்படைக்கின்றேன். ஆச்சரியப்பட்ட கர்ணன், அதிசயமான யாசகமாய் இருக்கிறதே நீ கேட்பது இப்பொழுதாவது காரணத்தை நான் தெரிந்து கொள்ளலாமா? என்று

கேட்டான். அதற்குப் புலேந்திரன் எண்ணையும் என்னில் சரி பாடியாகிய என் மணவலியையும் சேர விடாமல் பிரிக்குநர் சதிகரர்களை விட்டிடி அடிக்கவே உங்கள் வில்லைம் போட்டீன் எங்களைப் பிரிப்பது முறையா? என்றான். "வாலியே நீ உன் மணவியுடன் சேர்வதற்கு என் வில் உதவுமானால் நான் பாக்கியசரளி யுவேன். பேர உன் காதலியை மீட்டு சுகமரய வரந்."

புலேந்திரன் மானிகக்குள் ஓடினான். அடுத்த சில கணங்களில் காவாந்திரியுடன் கூடியப் பிடித்துக் கொண்டு கண்ணின் முன் வந்து நின்றான். எங்கள் கிருவணையும் சேரவிடாமல் சதி செய்த உங்கள் நண்பரின் திட்டத்தை மறறொரு சதியாகப் வெற்றி கொண்டேன். உங்களை வில்லையும் அடிக்கட்டையுமே இவகேயே மீட்டுச் சிவகிணறேன். எங்களை சூசி கூறி அனுப்புங்கள். நான் நான் காவாந்திரியின் கணவன் என்று சொன்ன புலேந்திரன் மறைத்து வைத்திருந்த தானது சத்தில் மணவியுடன் தன் நாட்டிற்குச் சென்றான். செய்வதறியாமல் சிவையாகிப் போய் நின்றான் கண்ணன்.

சதியை மதியால் வெல்ல வழி லகத்துக் கொடுத்த கண்ணனின் பாதங்களையே தொழுது நின்றனர் புலேந்திரன் தம்பதிகள், எல்லாம் தெரிந்த மாயக் கண்ணன் புண்ணகையோடு தன்னை வணங்கியவர்களை வாழ்த்தி நின்றான். விதித்தவனை மறந்து சதி செய்த சகுனீகரு எந்தச் சக்தி தன் திட்டத்தை முறியடித்தது என்று புரியாமல் திணைத்து நின்றான்.

தொகுப்பு:

சுந்தரிதியகன் சூகிரமம்.

* * * * *

"என் செயலாவது யாதெனறார்க்கை"
என்னும் கொள்கை மனத்தில் உறுதியாக நிறைக்கு
மானால், மனிதனுக்கு இந்தப் பிறவியிலே ஒக்கி
சென்டாகூர் அடன் திறந் அவனுக்கு யெறொரு
பயமுடிகளை.

பகவான் ஐரீராமநிருக்ஷா

* * * * *

மீளா அடிமை

மிஞ்சு தமிழ்ப் பாடல்களால் தோழமை மார்க்க நெறியில் இறைவனோடு தோடர்பு வைத்த அருளாளராக சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் காணப்படுகிறார். இவர் சோழநாட்டின் திருநாவலூரிலே அந்தணர் குலத்திலே சடையனார், இசைஞானியார் செய்த தவத்தின் பலனாக சீருஅவதாரம் செய்தார். மூப்போதும் சிவனைத் திருமேனி தீண்டிப் பூசிக்கின்ற தவ வாய்ப்பு பெற்ற சிவாச்சாரியாராகிய சடையனாரும், அவருடைய தீமபத்தினியாக கற்பு நெறி தவறாது வாழ்ந்த இசைஞானியாரும் இந்த உலகத்தில் தீமையானது அகன்று நன்மை செழிக்கச் செய்வதற்காக பெற்றெடுத்த தவக்குழந்தையே சுந்தரர் என்பதை பின்வரும் பெரியபுராணப் பாடல் விளக்குகிறது.

"மாதொரு பாகனார்க்கு வழிவழி அடிமை செய்யும்
வேதியர் குலத்துள் தோன்றிமேம்படு சடையனார்க்கு
ஏதமில் கற்பின் வாழ்க்கைமனை இசைஞானியார் பால்
தீதகன்றுலகம் உய்யத் திரு அவதாரம் செய்தார்.

கவியுடைய வரதனாகிய சுந்தரன் பெருமானை 'அழகன்' என அடியார்கள் ஆராமையோடு அழைப்பார்களே. கருவிலே திரு உள்ளவராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அழகும் அறிவும் ஒருங்கே வாய்க்கப்பெற்றவராக வளர்ந்து வந்தார். இவருடைய கோற்றப் பொலிவாலும் அழகாலும் கவரப்பெற்ற தூசிங்கழனையர் எனும் சிற்றரசர் இவரை வளர்த்து வந்தார். அரசருக்கரிய கோலமும் அந்தணருக்கு உரிய சீலமும் கொண்டு இவர் வளர்ந்து வந்தார் என்பதை "மன்னவர் தீருவும் தங்கள் வைதிகத் திருவும் பொங்க" எனப் பெரியபுராணம் கூறிப்பிடுகிறது. இறைவன் சுந்தரரைத் தோழனாக ஏற்றுக் கொண்டதால் இவருக்குத் தம்பிரான் தோழன் என்ற திருநாமமும் கிடைக்கப் பெற்றது. சுந்தரரைத் திருமணப் பந்தவிலே தடுத்தாட்கொண்ட பொழுது இறைவனுக்கும் சுந்தரருக்கும் இடையே நடந்த உரையாடலை பெரியபுராணம் மிக அழகாகச் சித்தரிக்கிறது. அடிமை ஓலையை இறைவன் காட்டியதும் சீற்றம் கொண்ட சுந்தரர் கோபாலேசத்துடன் இறைவனைப் பார்த்து 'பித்தன்' என்று கூறியதை பெரிய புராணம் பின்வருமாறு சித்தரிக்கிறது.

"மரசிலாமரபில் வந்த வள்ளல் வேதியனை நோக்கி
நேசமுன் கிடந்த சிந்தை நெகிழ்ச்சியால் சிரிப்பு நீங்கி
ஆசிலந்தணர்சன் வேறோரத்தணர்க்கடிமை ஆதல்
பேச இன்றுன்னைக் கேட்டோம் பித்தனோ மறையோய்" என்றார்.

இறைவன் தெய்வ சாந்தித்தியத்தோடு வீற்றிருந்து அருள் புரியும் இடம் கோயில் என்பதை சுந்தரரைத் தடுத்தாட்கொண்டு திருவேண்டிய நல்லாருக்கு கூட்டிச் சென்று மறைந்ததின் ஊடாக அனைவருக்கும் உணர்த்தியுள்ளார். தமிழிலே திருமுறை பாடுதல் இறைவனுக்குச் செய்கின்ற அர்ச்சனை என்பதை "அர்ச்சனை பரட்டே ஆகும். ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச் சொற்றமிழ் பாடுகென்றேர் தூமறை

பரமசிவன் என்ன பெரிய புராணம் சித்தரிக்கிறது. இறைவனிடம் அடிபு கொண்ட அடியவர்கள் அன்புப் பரமசிவன் இறைவனை உரிமையோடு அழைப்பார்கள், இறைவனுடைய வேண்டுகலை ஏற்று இறைவன் மீது கந்தரப் பாடிய முதலாவது பதிகம் "சித்தராயினருடி பெருமாளே அருவாளே" என்பதாகும்.

இறைவன் வெளிப்படும் இடங்களில் சிவனடியவர்களும் ஓசூறாகும், சிவனடியவர்களின் பெருமையை திருத்தொண்டர் தொலைவில் "திவ்வையாழ் அத்தொந்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்" எனச் சுந்தரமூர்த்தி கவசமிகளை அறிமுகம் செய்து வைக்கிறார் ஞானசம்பந்தரை "எம்பிரான் சம்பந்தன் அடியார்க்கும் அடியேன்" என்றும் அப்பர் பெருமானை "திருநாடிக்கரைவன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்" என்றும் திருமுருகர் "நம்பிரான் திருமுருகன் அடியார்க்கும் அடியேன்" என்றும் கண்ணப்பரை "கண்ணமித்த சீர்மயி கள்ளப்பார்க் கடியேன்" என்றும் திருத்தொண்டர் தொலைவில் குறிப்பிடுகிறார் தென் னாடு செய்த தவத்தின் காரணமாகவும் திருத்தொண்டர் தொலையாகிய சிறந்த நூலைத் தருகின்றதாகவும் சுந்தரர் திருஅவதாரம் செய்தார் என்பதை "ஞானம் செய்த திவந்தினை வாழ்த்திடக் கீதிகாத திருத்தொண்டத் தொலை தர" எனப் பெரிய புராணம் குறிப்பிடுகிறது திவ்வையே திருநடனம் புரியும் நடராஜப் பெருமானின் திருக்கூத்து நிரிணத்தகக் கண்டு கண்ணில் அனந்த அருவிநீர் பெரிய சுந்தரர் நிற்கும் காட்சியை "தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்மன் திருநடம் குப்பிடப் பெற்று" என்ற பெரியபுராணப் பாடல் விளக்கி விடுகிறது.

நாம் செய்த கர்மவினைக்கெற்பவே நமக்கு பிறவி கிடைக்கிறது. செய்தவினையை நாம் ஓய்வொருகரும் அனுபவிக்கே நீரே வெண்கும் என்றே இந்து சமய தத்துவம் கூறுகிறது திருக்கைகையத்தில் சுந்தரர் காலினி, அளித்திவை என்ற பெண்கள் மீது மையல் கொண்டார் உலகியகி இன்பத்தின் பற்றுக் கொண்ட கமலினி பரமசிவனாகவும், அளித்திவை சங்கியியாராகவும் பூசலகத்தில் தோண்டியாரர்கள், திருவாழர் தீயகாராழிப் பெருமானுடைய சந்திராளத்தில் பரமசிவனாகக் கண்ட சுந்தரர் அவர் மீது மையல் கொண்டு காதல் வாய்பட்டு நிற்கும் காட்சியை "கற்பகத்தின் பூகி தொப்பொ காளன் தன் பெருவாழ்க்கை" என்ற பெரியபுராணப் பாடலும் அழகன் முருகன் தான் சுந்தரனாக வந்திருக்கிறானோ என ஏங்கி நிற்கும் பரமசிவனின் மன நிலையை "முன்னே வந்தெழிர் கோன்றும் முருகனோ பெருகொவியால்" என்ற பெரிய புராணப் பாடலும் தக்கபாளாக இவக்கிள நயத்துடன் இவர்களிடம் ஏறியட்ட காதல் உணர்வை வெளிப்படுத்துகின்ற கண்ணக்காரதரக உணர்வு.

தொழமை நெறியில் இறைவனோடு தொடர்பு கொண்ட சுந்தரர் கரிமையோடு இறைவனிடம் சொல் பொருள் கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்டதை "செல்லத்தை மறைத்து வைத்திர் எனக்கொருநாள் இரய்கிர்" என்ற பாடல் வரிகள் உணர்த்தி நிற்கிறது இறைவனிடம் பெற்ற நெய்லை வீட்குறகு கொண்டு வந்து சேர்ப்பதற்கு "நீள நினைத்தடியேன் உருவ சித்தையும் வகிதொழுவேன்" என்ற பாடலைப் பாடி பூசலகனாக வந்தெழிர் பெற்றார் என சுந்தரரின் வரலாறு கூறுகிறது. திருவொற்றியூரிலே சுந்தரர் சங்கியியாரைத் திருமயம் செய்து கொண்டார்.

சங்கிலியாருக்கு கொடுத்த சத்தியத்தை மீறியதால் இவருக்கு இரு கண்களும் குருடாயின. சுன்பார்வையை இழந்த நிலையில் சுந்தரர் பாடிய பாடல்கள் அவருடைய பக்தி வைராகீயத்தை வெளிப்படுத்திக் காட்டும் பாடல்களாக அமைந்துள்ளன. அடியவர்களின் துன்பத்தை ஆண்டவன் தீர்க்காவிட்டால் அவரை வழிப்படுவதால் யாது பலன்? என அன்புப் பாசையால் இறைவனோடு சுந்தரர் மோதலதை அவருடைய பின்வரும் பாடல் விளக்குகிறது.

மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்
பிறரை வேண்டாதே மூளாதீப்போல்
உள்ளே கனன்று முகத்தால் மிகவாடி
ஆளாங்கிருப்பின் அடியார் தங்கள்
அல்லல் சொன்னக்கால் வாளைக்கிருப்பின்
திருவாரூரில் வாழ்ந்து போதீரே.

சுந்தரருக்காக பரவையிடம் பரமசிவன் நள்ளிரவில் திருவாரூர் விதியெல்லாம் நடந்து சிரிகிறார். இறைவனை பெண்ணிடம் தூது அனுப்பிய சுந்தரரின் செய்கை மீது ஏயர்கோன்கலிக்காம நாயனார் வெறுப்புக் கொள்கிறார் ஏயர்கோனுக்கு சூல நோயை ஏற்படுத்தியதன் ஊடாக சுந்தரரின் பெருமையை அவருக்கு இறைவன் உணர்த்தி வைக்கிறார்.

சைவ நாற்பாத நெறியில் சுந்தரர் யோக நெறி நின்று இறைவனுடைய திருப்பாதங்களோடு இணைந்தார். இறைவனை உள்ளத்துள்ளே ஓர்ந்து உணர்வது யோகம் என்பதை "ஓர்ந்தனன் ஓர்ந்தனன் உள்ளத்துள்ளே நின்ற ஒண்பொருள் சேர்ந்தனன் சேர்ந்தனன்" என்று பாடுவார் இறைவனை நாள்கோலும் சிந்திப்பவர்களின் சிந்தனையில் அவன் என்றுமே வாழ்வான் என்பதை "சிந்தித்தென்றும் நினைந்தெழுவார்கள் சிந்தையில் எழும் சிவன் தன்னை" என்று சிவனைப் போற்றுவார். அழகான பூக்களும் நீரும் கொண்டு இறைவனை நாடோறும் பூசிப்பவர்களுக்குத் தூய அறிவு உண்டாகும். அன்பர்களுடைய நெஞ்சத்தை இறைவன் கோயிலாகக் கொள்வான் என்பதை "நறுமலர் பூவும் நீரும் நாடொறும் வணங்குவார்க்கு அறிவினைக் கொடுக்கும் ஆரூர் அப்பன்" என தனது பாடலில் குறிப்பிடுகிறார். இறைவனை தப்பிக்கையோடு வழிபட்டவர்கள் வாழ்விலே துன்பப்பட்டதிக்கலை என்பதை "நம்பினார்க்குள் செய்யும் சுற்பகம் என்றும்" "அடியாரை ஊற்றீனை நலியவொட்டார்" என்றும் தனது பாடலில் விளக்குகிறார். உலகாயதராக வாழ்பவரைப் பாடாதே உலகம் முழுவதையும் இயக்கும் பரம்பொருளையே பாடு என்பதனை "பொய்ம்மையாளரைப் பாடாதே எந்தை புகலூர் பாடுமின் புலவீர்கள்"

எனத் தனது பாடலில் குறிப்பிடுகிறார். இல்லற வாழ்வின் ஊடாகவும் இறைவன் பாதத்தை அடைய முடியும் என்பதற்கு சுந்தரரின் வாழ்வு உதாரணமாகக் காணப்படுகிறது. மாணிட அணுகு முறைகளில் ஒன்றாகிய தோழமை நெறியின் ஊடாக இறைவனோடு இணைந்த சுந்தரரின் வரலாறு இறைவனுடைய பாதங்களோடு இணைய விரும்பும் மாணிடர்களுக்கு திசைகாட்டும் வாழ்வாக அமைந்துள்ளது. அவருடைய தெய்வத் தமிழை ஊனும், உயிரும், உயிர்க்குயிராகிய இறைவனும் அனுபவித்துக் கொள்கிறார்கள் என்பதை இராமலிங்க சுவாமிகளின் பின்வரும் பாடல் விளக்குகிறது.

தேன்படிக்கும் அமுதாம் உன் திருப்பாட்டைத்
தினந்தோறும் நான் படிக்கும் போது எனை
நானறியேன் நாவொன்றோ? படிக்கும் உளம் படிக்கும் உயிர்ப்படிக்கும்
உயிர்க்குயிராம் தான் படிக்கும் அனுபவம்
காண் தவிக்கருணைப் பெருந்தகையே

சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ மகாலிங்கம்
(விரிவுரையாளர், பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலை)

ஸவகாசிப் பெருவிழா

22-09-1992 கில் எமது பேரவை ஆரம்பிக்கப்பட்ட பொழுது தீர்மானிக்கப்பட்ட முக்கிய விடயங்களில் சைவத்திற்கும், தமிழிற்கும் தொண்டாற்றுகின்ற பெரியார்களையும் மதிலும் கலைத்துறையில் சிறந்து விளங்குகின்றவர்களையும் ஊக்குவிக்கு முகமாக விருதுகளை வழங்கி அவர்களை கௌரவிப்பதையும் ஒரு நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது.

இதற்கு அமையாக 1993 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஸவகாசிமாதத்தில் ஸவகாசிப் பெருவிழா என்ற பெயருடன் ஒரு விழாவை எமது பேரவை வருடாவருடம் நடாத்தி வருகின்றது. இந்த விழாவில் கைத்துத்தான் பேரவையால் தீர்மானிக்கப்படும் ஒருவருக்கோ அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கோ விருதுகள் வழங்கப்படுகின்றன.

விருதுகள் வழங்கப்படும் பொழுது விருதின் தொடக்கம் ஞான பண்டித..... என்பது தொடங்கி வழங்கப்படும். துறையைப் பொறுத்து அத்துறையைச் சட்டிக்காட்டி கூடியதாக அது முடிவடையும். மேலும் இந்த விருதுகள் வழங்கப்படும் பொழுது அது கிரண்டு அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாக அமைந்திருக்கும்.

சான்றிதழ்:- இது விருது வழங்கப்படுகின்றவர்களின் சேவையை கௌரவித்து வாழ்த்தி வழங்கப்படுகின்ற ஒரு அழகான சான்றிதழாக அமையும். இதில் பேரவையின் சின்னம் சிடம் பெற்றிருக்கும்.

கேடயம்:- எமது பேரவையால் தனித்துவமாக வடிவமைக்கப்பட்ட துணுக்கமான கையெழுத்துகள் நிரூபித்த யிகப் பெறுமதிக்க ஒரு கேடயமாக இது அமைந்திருக்கும்.

விருது வழங்கல் - 1993

1993 ஆம் ஆண்டு விருதுகள் யாழ்ப்பகத்தைக் கழக முன்னாள் துணைவேந்தரும் எமது பேரவையின் மதிப்பிற்குரிய தலைவராகவும் செயற்பட்ட பேராசிரியர் அ. துரைராசா அவர்களால் வழங்கப்பட்டது.

வீரத்தினைப் பெற்றோர்

திரு க. முத்துவேல்

திரு க. தனிகாசலம்

திரு க. குமாரசாமி

வழங்கப்பட்ட வீரர்கள்

ஞானபண்டித இயல் அரசு

ஞானபண்டித ஆய்வரசு

ஞானபண்டித கிசையரசு

பேராசிரியர்

அ. சண்முகதாஸ்

அவர்கள் 1994ம் ஆண்டு

வைகாசிப்

பெருவிழாவில்

“ஞானபண்டித

தமிழ்க்குரிகில்”

விருதினைப் பெற்று

பதிலுரை வழங்கும்

காட்சி

விருது வழங்கல் - 1994

1994 ஆம் ஆண்டு விருது எமது பேரவையின் முன்னாள் போஷகரும் ஸ்ரீ செல்வச்சந்தி ஆலய பிரதம பூசகருமான திரு வி. இராஜேந்திரம் ஐயர் அவர்களால் வழங்கப்பட்டது.

பெற்றுக் கொண்டவர்

வீரது

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்

ஞானபண்டித தமிழ்க்குரிகில்

பேரவையால் விருதுகள் வழங்கப்பட்ட ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் துறைகளில் தொடர்ந்தும் சிறந்த சேவைகளைச் செய்கின்ற

வர்களுக்கவும், நங்கள் குறைகளில் மேலும் உயர்வான நிலைகளை அடைகின்றவர்களுக்கவும் வளர்ந்து கொண்டிருப்பது எமக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கின்றது.

கிறித்தியாக 1994 ஆம் ஆண்டு பேரவையால் "ஞானபண்டித தமிழ்க்குரலில்" என்ற விருது யாழ்ப்பாணத்தைக் கருகத்தில் தற்போது கலைப் பீடாதிபதியாக விளங்கும் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. அன்னார் தற்போது கிழக்கில் மட்டுமின்றி உலகத்தில் தமிழர் வாழுகின்ற இடங்களில் எல்லாம் மதிக்கப்படுகின்ற, போற்றப்படுகின்ற தமிழ்ப்பற்றுள்ள ஒரு பெரியாருக்கவும், யாழ்ப்பாணத்தைக் கருகத்தில் கலைப்பீடத்தை அடங்காக்கும் பீடாதிபதியாகவும் உயர்நிலையில் இருப்பது எமது பேரவைக்கு பெருமையளிப்பதாக உள்ளது. இதனாநாள் அந்த விருதினை வழங்கிய நிகழ்வில் அந்த விருதினை வழங்கிய பொழுது "நங்கள் வித்த விருதினை வழங்குவதால் வித்தப் பெரியார் பெருமையை அடைகின்றார் என்பதுடன் வித்தப் பெரியாருக்கு விருதினை வழங்குவதால் எமது பேரவையும் பெருமையடைகின்றது" என்பதை மனம் திறந்து குறிப்பிட்டிருந்தோம்.

1998 ஆம் ஆண்டு கல்காசிவீழா 14-06-98 ஞாயிற்றுக்கிழமை இடம்பெற்றது. அன்றைய தினம் தவத்திரு குருவேசு சுவாமிகளின் ஞானபார்வையாக சுவாமிகளின் அடியார்களினால் அமைக்கப்பட்ட அறப்பத்து மூவர் குழுபுகை மண்டபமும் திறந்தவைக்கப்படவுள்ளது.

ந. அரியரத்தினம்

செயலாளர்

ச. ஆ. எஸ். ச. ப. பேரவை

சிந்திப்போகலாம்

எமது முன்னோர்கள் ஆரோழனாகவும், கமைதரங்கிக் கலி, மிகுக்கலின் தாக்காந்திக்கலான தண்ணீர் தீ தொட்டிகள் என்பவற்றைத் தெருவோரங்களில் அமைத்த தர்மசிந்தனைவுடன் வாழ்ந்தார்கள்.

கதுமட்டுமல்ல அவர்கள் நல்லபழக்க வழக்கத்தை, நல்ல பண்பாட்டை, நல்ல சமயவெறி மூலத்தை எமக்குத் தந்து விட்டுப் போயுள்ளார்கள். இவற்றை நாம் டிக்பற்றி நடக்கின்றோமா என்பது ஒரு புறமிருக்க அடுத்த சந்ததியினருக்கு வழிகாட்டக் கூடியதாக எவற்றை நாம் விட்டுச் செல்லப்போகின்றோம் எனவும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

நிலை அநீனமுதல்வர் ஆற்றிய உரையிலிருந்து

மாணவர் பக்கம்

19ம் நூற்றாண்டு ஈழத்தமிழிலக்கியம்

ஈழில்லத்தவர்களின் மதப்பிரசாரம் சாதேச மக்களிடம் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது போல அவர்கள் சுற்ற ஆங்கிலக் கல்வியினாலும் சமுதாயத்தில் ஒருவித மாற்றமேற்பட்டது. மத்திய நர வர்க்கத்தினர் தம் பழக்க வழக்கங்கள், கல்வி முறை, நம்பிக்கைகள், தொழில்முறை முதலிய வற்றில் ஒருசிலமாற்றங்களை வேண்டி நின்றனர். அந்நிலைக்கேற்பவே சமுதாய சீர்திருத்தங்களும் வேண்டப்படலாயின. இத்தகைய பண்புகளைப் பிரதிபலிப்பனவாக பாவலர் துரையப்பா பிள்ளையின் பாடல்கள் அமைந்தன. 'யாழ்ப்பாண சுவதேசக் கும்மி' 'கீதரசமஞ்சரி' முதலிய நூல்களும் எங்கள் தேசநிலை முதலிய தனிப்பாடல்களும் அவரது ஆக்கங்களில் குறிப்பிடத்தக்கன.

எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய சந்தம், பொதுசனங்கள் விரும்பும் மெட்டு என்று பாரதி பாடிய வகையில் அவரது பாடல்கள் காணப்பட்டன.

“தேசோபகாரம் கருதியிக் கும்மியைச்

செப்புகின்றேனாதலாலெவரும்

லேசாய் விளங்க இலகு தமிழில்

இயம்புவதே நலம் சங்கமின்னே”

என்று யாழ்ப்பாண சுவதேசக் கும்மி தொடங்கி, கிருஷீகம், கைத்தொழில் கூட்டுமுயற்சி, கல்வி, இலங்கைக்கொரு பல்கலைக் கழகம், தாய்மொழி, பெண் கல்வி, சுயப்பண்பாடு, புதுமைப் பெண், எங்கள் பழக்க வழக்கங்கள், சாதியும் சீதன வழக்கமும், மதுவிலக்கு முதலிய பல விடயங்களைப் பாடற் பொருளாகக் கொண்டுள்ளது. சுருங்கக் கூறின் சமுதாயப் பிரச்சினைகள் இலக்கியப் பொருளாக மாறு போக்கை இவற்றில் காண முடிகின்றது. சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வு பற்றிக் குறிப்பிடும் பாவலர்

“சாதியேது காண் அதிலொரு

சைவமேது காண்” என்று பாடுகின்றார்.

தாரிகமான பெண்களை கிண்டல் செய்யும் போது

கொண்டைக்குப் பூக்குடும் சூணம் போச்சு - நாடாக்

கொண்டு மயிரீ முடிக்கும் கால மாச்சு

தண்டைப் பாடசரங்கள் தவிப்பாச்சு பெண்கள்

சப்பாத்துள் தொண்டி வரக் காலமாச்சு”

என்று பாடுவதை நினைவு கூரலாம்.

பாவலர் அவர்கள் இந்துசாதனம் என்ற பத்திரிகையின் துணையாசிரியராகப் பணியாற்றியவர். உதயதாரகை என்ற பத்திரிகையில் அவரெழுதிய ஆசிரிய தலையங்க

கங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. நாடகத் துறையும், இலக்கியத்துறையையும், பேச்சுத் துறையையும் அறிமுகப்படுத்தி 'கவி குண சம்பன்னன்' என்ற நாடகத்தையும் 'வழுதி யுள்ளார். இவரது ஆக்கங்கள் அனைத்தும் 'சித்தவன்' சேலை என்ற நூல் வடிவ யாக வெளியிட்டுள்ளது.

இதனுற்றாண்டில் வாழ்ந்த கவிஞர்களில் ஆகக் கவர்சிய வேறுபிள்ளை, ஏழாலை நட்புடைச் சுப்பையா போன்றவர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவர். சமூகத்தின் குறைபாடுகளை பொருளாகக் கொண்டு ஆசைப்பாடுவதில் திறன் வாய்ந்தவர். சமூக வரலாற்றுத் தேவையை நோக்கி இவரது பாடல்கள் வெளிக்கொணரப் பட வேண்டும். ஏழாலைச் சுப்பையா பாடிய "கனகி புராணம்" இக்கால இலக்கியத்தில் பொதுமக்கள் அருகினைக் குறித்து திறமையாக, உணர்வில் தலபுராணங்கள், அந் தாதிகள் என்று பாடிய மரபு, சுப்பையா அவர்களால் மாற்றப்படுகின்றது. உண்மை வெள் சேலில் தாசிகலில் ஒருத்தியை கதாபாத்திரமாகக் கொண்ட ஆசைத் துலக்கி யமே "கனகி புராணம்" இலக்கண இலக்கியங்களைப் பரிசுற்றலரோ என் னவே ர இயற்கையாக கவிபாடும் ஆற்றமுடையவராய் விளங்கினார். அவரது கவித்துவத்திற்கு உதாரணமாக

"காட்டுக்குறியை கடிதேட்டி கனத்த நாளி தெய் தடவி
 காட்டு மிளிய சொல்லாலே மாணேறேனே கையகின்னே
 ஓட்டைக் கரதியுடலிடுந்து இன்கு வந்தே புடைவை லீற்றினிற்
 நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிகளின் அல்லாண்டப் பணிவன் தாளே,
 என்ற பாடலைக் கருவரம், தெட்டும்.

நி: நுகராசன

கயதலைக் கொண்டவன் எவ்வாறோயிலகணியும் வழிபட்டகந்
 தாலும், புண்ணியத்தவங்கள் அனைத்தையும் பகர்த்திக்குந்தாலும்,
 சிறுத்தவையப்போல தன் உடம்பு முழுவதிலும் கஞ்சி சின்னங்களைத்
 தட்டிக் கொண்டிருந்தாலும் அவன் சிவமெகுமாளிடமிருந்து
 விலகியே இருக்கிறான்.

வினாயகமுதலாம், சி. கிருஷ்ணன்
 (புலகாண்டிப் பாவகவி)
 -23-

பசுமையூட்டும் பசுந்தாட்பசளை

குன்றிப்போகும் மண்வளத்தை பேணுவதற்கும் உயர்வான அறுவடையை பெற்றுக்கொள்வதற்கும் பசுந்தாட்பசளைகளை உபயோகித்தல் சிறந்ததென ஆராய்ச்சிகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

எமது நாட்டில் பசுந்தாட்பசளைக்குரிய தாவரங்களாக இலைமறைகாய் போல் பின்வரும் தாவரங்கள் காட்சியளிக்கின்றன.

- அ) தென்பீசியா பொபுலன்சு (பூவரசு)
- ஆ) கசியா அவற்றா (சீமை அகத்தி)
- இ) ரைத்தோனியா டைலேசிபோலியா (காட்டுச் சூரியகாந்தி)
- ஈ) கலரொப்பிஸ் கிசுளரியா
- உ) சணல்
- ஊ) காவிராய்
- எ) கிளிரிசிடியா மாகுயேற்றா (சீமைக்கிழுவை)

இத்தாவரங்களின் 5 அந்தர் பசுமைஇலைகள் 3 அந்தர் அமோனியம் சல்பேற்றுக்கு கிட்டத்தட்ட சமமாகது. ஆகலால் விதைப்பதற்கு ஒரு வாசத்துக்கு முன் இவை நிலத்துக்கு சேர்க்கப்படுவது சிறந்ததாகும்.

எமது பிரதேசத்தில் கிளிரிசிடியாவின் பயன்பாடு உணரப்படாமல் அழிந்து போகும் நிலையில் இருப்பது கவலைப்படத்தக்கது. எனவே இங்கு கிளிரிசிடியாவைப் பற்றி சுற்று விரிவாக நோக்குவோம்.

(கிளிரிசிடியா மாகுயேற்றா (சீமைக்கிழுவை))

- 1) நடுகைக் காலம்:- மழை வருவதற்கு முன் நடுகையை அரம்பித்தல் சிறந்தது.
- 2) நடுகை முறைகள்:- வேலிகளில் வீதியின் இரு மருங்கிலும் அல்லது வயலைச் சுற்றி 3, 4 அடி இடைவெளியில் 6 அடி துண்டங்களாக நடுதல்.
- 3) பராமரிப்பு:-
 - 1) நிலத்தில் இருந்து 5 அடி வரை கிளைகளை உருவாகுவதைத் தடுத்தல்
 - 2) அரம்பத்தில் கால் நடைகளால் சேதம் ஏற்படாது பாதுகாத்தல்
- 4) பசுந்தாட்பசளையிடல்:- வருடத்தில் ஒன்று 1 இரண்டு தடவைகளில் கிளிரிசிடியா இலைகளை வெட்டி தடிகளை வீட்டு குழைகளை நிலத்தில் பரவி மண்ணுடன் சேர்த்தல்.

நன்மைகள்

- 1) கடும் வறட்சியை தாங்கக்கூடியது.
- 2) துரிதமாக வளர்ச்சி அடையும்.
- 3) கூடிய பராமரிப்பு தேவையில்லை.
- 4) அதிகளவு பசும் இலைகளை உற்பத்தியாக்கும்.
- 5) மிக விரைவாக சிதைவுற்று மண்ணுடன் சேரும்.
- 6) 20% - 40% விளைச்சலைக் கூட்டவல்ல போசணையுள்ளது.
- 7) கால்நடை உணவாக பயன்படும்.
- 8) வேலிப்பயிராக பயன்படும்.

எமது பிரதேசத்தில் காணப்படும் சீமைக்கிழுவையை சிறந்த முறையில் பயன்படுத்துவோமாக.

தன்றி.

தொகுப்பு:

செல்வி ந. அருந்தவராணி
(விவசாய டிப்ளோமா)
கொம்பந்தறை.

Easy way to Learn English (Part 5)

Read the paragraph carefully and answer the Questions No 1 and 2

Mohan's Bicycle

Mohan's bicycle has a flat tyre. He cannot ride it now. He has to repairing it. He has no money, so he is repairing himself. He has tested and found the puncture. He has a tube of solution and a piece of rubber. He is going to stick a patch on the puncture. When Mohan has repaired his bicycle, he can ride it again.

1) Fill in the blanks with Questioning words to form meaningful Questions

a. _____ happened to Mohan's bicycle?

b. _____ repairing Mohan's bicycle?

c. _____ he is repairing his bicycle himself?

d. _____ has he found in the tube?

e. _____ is he going to stick on the puncture?

f. _____ can Mohan ride his bicycle again?

(Make use of these words to form Questions. who, why, what, when you can use a word more than once)

2) Fill in the blanks to bring meaningful sentences,

a. Mohan has _____ the inner tube.

b. He has _____ it

c. He has _____ the puncture

d. He is going to _____ a patch on the puncture

e. He is going to _____ his bicycle again

(use the following words to fill the above sentences)

stick, taken, found, to repair, ride.

Prepositions (உருபிடைச் சொற்கள்)

3) Prepositions are short words usually Placed before nouns or pronouns to show places, positions, time and means.

உருபிடைச் சொற்களாவன குறைந்த எழுத்துக்களைக் கொண்ட சொற்களாக இருக்கும். இவை பெயர்ச் சொற்களுக்கோ, பிரதிப் பெயர்ச் சொற்களுக்கோ முன் அமைந்து இடம், நிலை, காலம், வழிவகை ஆகிய வற்றைக் காட்டி நிற்கும். ஆங்கில இலக்கணத்தில் உருபிடைச் சொற்கள் மிகவும் முக்கியமானது. உதாரணமாக **in, on, under, into, by, at, for, since** என்று பல உண்டு. அடுத்து வரும் இதழ்களில் விபரமாக பார்ப்போம்.

S. THURAIRAJAH

(English tutor)

AMPERSAND

The oldest sign & represents 'and' in English and is used in scores of languages indicating the same meaning. This is the only extant sign of the five thousand signs in the first ever system of shorthand invented about 63 B. C. by Marcus Trio of Rome.

ஆனி மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

05 - 06 - 98 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10-30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை: திரு. சி. நாகலிங்கம்
(லிங்கம்ஸ் பந்தல் அமைப்பாளர், சுர்ணவாய்)
சொற்பொழிவு: “திருப்பெருவடிவமும்
சூரனும்”

வழங்குபவர்: புலவர் வை க. சிற்றம்பலம் (உடுவில் கிழக்கு, சுன்னாகம்)

12 - 06 - 98 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை: செல்வன் கு பாலசண்முகன்
(இந்து இளைஞர் கழகத்தலைவர்,
யாழ் / இந்துக்கல்லூரி)

சொற்பொழிவு: திருமுறைப்பாராயணம்
வழங்குபவர்கள்: “கோயில் வழிபாடு” செல்வன் கு. புரந்தரன்
“மனிதன் என்பவன் தெய்வமாகலாம்”

ஆசிரியர் திரு. ந. தங்கவேல்
(இந்து இளைஞர் கழகப் பெரும் தலைவர்)

திருமுறைப் பாராயணம்
இந்து இளைஞர் கழக உறுப்பினர்கள்
(யாழ் / இந்துக் கல்லூரி)

19 - 06 - 98 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை: திரு. சு. திருப்பரங்கீரிநாதன்
(பேரவைத் தலைவர்)

விடயம்: இசை நிகழ்ச்சி.

வழங்குபவர்: திருமதி விக்கினேஸ்வரி நரேந்திரா
(ஆசிரியை, இராமநாதன் கல்லூரி, மருதனாமடம்)
(பக்கவாத்திய சகிதம்)

26 - 06 - 98 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10-30 மணியளவில்

ஸ்ரீனிசுடர் - மாத வெளியீடு

ஆனி - 1998

வெளியீட்டுரை: திரு. சி. சண்முகம் - J. P.
(கணக்காய்வு அத்தியட்சகர் யாழ்மாவட்டம்)

ஆய்வுரை: புத்தொளி N. சிவபாதம் - J. P.
(ஆனைக்கோட்டை)

இவ்வண்ணம்

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையினர்

வாசகர் போட்டி

முதல் பத்து மலரிலும் (ஜனவரி - ஒக்டோபர்) வெளியிடப்படும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வாசகர் இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெறவுள்ளது. இப்போட்டியில் வெற்றி பெறுவோருக்கு வழமைபோல பெறுமதியான பரிசுகள் வழங்கப்படும்.

போட்டி தொடர்பான விபரங்கள் நவம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்பட்டு போட்டி நடாத்தப்பட்டபின் அதுபற்றிய முடிவுகள் 1999 ஜனவரி மாத மலரில் வெளியிடப்படும்.

அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்கு பொருத்தமான, தரமான ஆக்கங்களை எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமயப் பெரியார்களையும் அறிஞர் பெருமக்களையும் அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

மலர்க் குழு:

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை.
செல்வச்சந்நிதி, தொண்டைமானாறு.